74STE JAARGANG No. 9931 — MAANDAG 30 SEPTEMBER 1957

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 — Telefoon: Redactie: 23858. — Advertenties: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399 — Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Stichtelijke viering 75 jarig bestaan kerk Pietermaai

Mgr. Holterman: Heilig offer samen met priester opdragen

Koren van Pietermaai en Gr. Kwartier zongen Missa Christus Rex van Andriessen

Willemstad. — Gisteravond hebben de parochianen van de kerk te Pietermaai tesamen met hun bisschop op welhaast uitbundige wijze het 75-jarig bestaan van hun kerk gevierd. Omdat de viering zuiver kerkelijk gehouden was, werden hiervoor slechts de hoogste gezagdrager in de Antillen Z. Exc. Gouverneur Speekenbrink en diens echtgenote uitgenodigd. Het stond verder aan eenieder vrij aan de viering deel te nemen, waarvan gretig gebruik gemaakt werd, want om zeven uur was de kerk stampvol met priesters, relegieuzen en leken, die de komst van Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Holterman en zijn assistenten afwachtten.

Even na zeven uur arriveerde de stoet, voorafgegaan door de fratersacolythen. Alle aanwezigen stonden overeind en knielden weer om de bisschoppelijke zegen te ontvangen onder de juichende tonen van het „Sacerdos et Pontifex" dat door het massale koor werd gezongen. Bij het priesterkoor vond een speciale begroeting plaats van Z.E. de Gouverneur en daarna werd aanstonds begonnen met het Heilig Offer, waarbij als diaken en subdiaken fungeerden de Curaçaose priester-zonen pastoor J. Henriquez (zoon v.d. parochie) en de weleerw. heer Dr. A. Römer. Troondiakens waren de pastoors A. Speklé en W. Brada. Presbyter Assistens de hoogeerw. pater Vicaris L. van Rooy.

O.l.v. broeder Salesius werd, tijdens de voetgebeden, het Introitus door een mannenkoor op goede wijze gezongen. Het was een verheugend feit, dat aan het Gregoriaans, dat tenslotte de zang van de Kerk is, zoveel aandacht werd besteed, naast het vele werk, dat het koor heeft moeten verzetten om door de vaste gezangen der H. Mis deze verheven plechtigheid tot een jubelende manifestatie te maken. De uitvoering van Hendrik Andriessen's „Missa Christus Rex" door de mannen koren van Pietermaai en Groot Kwartier en door het dameskoor van Pietermaai o.l.v. Broeder Salesius en begeleid door de organist Pater Verbeck was uitmuntend en uniek.

Het is een prestatie van de eerste orde om deze dubbelkorige Missa op deze wijze te kunnen uitvoeren en hier blijkt, wat samenwerking vermag.

Bisschop preekt

Na het Evangelie richtte de bisschop zich in de landstaal tot de gelovigen en zeide dat het Hem een grote eer was om voor het eerst de Parochianen van Pietermaai op deze feestdag van het 75-jarig bestaan van de kerk te kunnen toespreken. De bisschop wees op de betekenis van dit gebouw, dat niet enkel is een centrum van gebed, waar talloze genaden aan de gelovigen toestromen, doch ook en op de eerste plaats een Godshuis. De tempel van het nieuwe testament is niet een gebouw waar men vergadert, mooie speechen aanhoort en waar de mensen alleen deelnemen aan de mooie plechtigheden. Het is niet een theater waar de mens toeschouwer is van het gebeuren. Het is de zaal van het laatste avondmaal en gelijkt de berg van Calvarië. Gedurende de Heilige Mis wordt hetzelfde offer voltrokken als in die zaal en op de berg van Calvarië.

Hierna ging de bisschop dieper in op de betekenis van de H. Mis voor de gelovigen en wees erop dat het Zijn wens is dat de gelovigen meer dan tot nu met de priester het Heilig Offer mee opdragen door de Misgebeden mee te bidden en te antwoorden i.p.v. de misdienaar, en zelfs dat het volk gaat zingen in plaats van het koor. Het H. Misoffer is niet het offer van één persoon, zoals men dat kende in het oude testament, doch het is een offer van ons allemaal.

Monseigneur Holterman besloot met de wens uit te spreken dat het gegeven mooie zijn dat men meer de ware betekenis van de Kerk gaat zien en dankte de parochianen van Pietermaai voor hun medewerking in de loop der tijden ondervonden.

De bisschop sprak een dankwoord aan het adres van de pastoor, die zo geestdriftig de parochie bestuurt en zorgt dat deze kerk één van de mooiste is van het Vicariaat.

Tijdens het Offertorium zong het dameskoor een Ave Maria dat geïmproviseerd was op de muziek van Rosamunde van Schubert. Vlak voor het laatste Evangelie werd aan de gelovigen de Pauselijke zegen gegeven, en een volle aflaat onder de gewone voorwaarden.

Na het Heilig Offer werd de bisschop uitgeleide gedaan waarbij de stampvolle kerk geestdriftig het lied „Nos ta alaba Bo, Dios" zong. De organist besloot met een improvisatie op Watermusic van Händel.

Achter in de kerk waren er velen die pastoor v.d. Looy hartelijk gelukwensten met dit feest van zijn kerk. Moge het hem gegeven zijn nog vele jaren in deze wijngaard des Heren te werken. Na de Pauselijke zegen heeft de parochieherder zich nog even tot de medewerkende koren gewend om hen hartelijk te danken voor hun schone prestatie, waarin vooral ook betrokken werden de dirigent en organist.

Staten akkoord met benoeming van CIRO KROON tot lid van ministerraad

Willemstad. — De voorzitter der Staten heeft de Gouverneur het volgende schrijven doen toekomen.

Naar aanleiding van Uw brief dd. 23 september 1957 no. Kab. 14849, houdende het verzoek het gevoelen der Staten te vernemen met betrekking tot Uw voornemen de Raad van Ministers uit te breiden met een zesde Minister en daartoe de heer C. D. Kroon te benoemen, heb ik hierbij de eer Uwer Excellentie het navolgende te berichten.

Gebruikmakende van het bepaalde in artikel 21 van het Reglement van Orde der Staten heb ik Uw hogeraangehaalde brief ter sprake gebracht in de vergadering van de Centrale Commissie van gisteravond, die mij, eveneens met gebruikmaking van evenbedoeld artikel, gemachtigd heeft U als haar gevoelen kenbaar te maken, dat noch tegen de door U voorgestelde uitbreiding van de Raad van Ministers noch tegen de benoeming daartoe van de heer C. D. Kroon bezwaar bestaat. Van de 17 ter vergadering aanwezige leden verzochten 6 aantekening, dat zij evenwel bezwaar hebben tegen de gevolgde wijze van afhandeling en dat zij zich derhalve het recht voorbehouden ter openbare vergadering nader hierop terug te komen.

Wegens een overvloed aan kopy moesten verschillende verslagen tot morgen blijven overstaan.

Het werk in Buenos Aires hervat

Buenos Aires. — Overal in Argentinië is zaterdag, na de staking van 24 uur vrijdag, die door 62 vakverenigingen was uitgeschreven, het werk hervat. Alleen de staking van telegrafisten, die op 18 september begonnen was, duurt nog voort. 30 van de 36 mensen, die vrijdag waren aangehouden, zijn weer vrijgelaten.

Van regeringszijde is medegedeeld dat het kabinet machtiging heeft gegeven tot een herziening van de collectieve arbeidsovereenkomsten, mits de loonsverhogingen samengaan met produktieverhogingen. Men heeft gedacht aan bevriezing van de prijzen van verbruiksgoederen, maar dat denkbeeld als ondoeltreffend laten varen.

Rassenscheiding in Zuid-Afrika

Johannesburg. — De Zuidafrikaanse minister van Arbeid, Jan de Klerk, heeft zaterdag op een bijeenkomst van de Nationale Partij in Johannesburg medegedeeld, dat de rassenscheiding in de hele Zuidafrikaanse industrie zal worden ingevoerd. Hieronder wordt verstaan een werkverdeling tussen blanken en niet-blanken. Deze werkverdeling zal binnenkort worden toegepast in de kledingindustrie.

Treinramp in Nigerie

Lagos (Nigerie). — Naar verluidt zijn tenminste vijftig mensen om het leven gekomen bij een treinramp, die zich zondag 32 km. ten noorden van Ibadan, de hoofdstad van Nigerië, heeft voorgedaan. De zes rijtuigen van de trein, die van Lagos op weg was naar Kano, in noord-Nigerië, reden van een spoordijk op een plaats waar de rails door stortregens waren weggespoeld.

Vijftig gewonden zijn in een ziekenhuis te Ibadan aangekomen.

Mannheim. — Bij een kettingbotsing in dicht mist zijn op de hoofdverkeersweg vier autobussen, zeven vrachtwagens en 54 luxe-auto's met elkaar in botsing gekomen. Twee mensen werden ernstig en 30 licht gewond.

De heren Chumaceiro, Steensma, Kroon en McKinnon verwelkomden de genodigden bij de ingang van het hotel. Onder deze genodigden waren o.m. de Gouverneur en mevr. Speekenbrink (midden) zoals de foto laat zien. Rechts ziet men de heer Leito Gedeputeerde Kroon de hand drukken.

„Toerisme in Caribbean heeft zevenmijlslaarzen aan".

Honderden genodigden bij officieuze opening van HOTEL CURACAO

Enthousiaste toespraken van Gouverneur, Ged. Kroon en de heer Norman Chumaceiro

Willemstad. — Z. Exc. Gouverneur Speekenbrink en Minister-president Jonckheer waren gisternamiddag onder de honderden genodigden, die Hotel Curaçao Intercontinental — nu het zo goed als voltooid is — kwamen bezichtigen en officieus openen. Zowel de voorzitter van de Directie, de heer Norman Chumaceiro, als Z. Ex. de Gouverneur en Gedeputeerde Ciro Kroon spraken naar aanleiding van deze opening en ingebruikneming van het modernste Antilliaanse hotel zeer verheugende en bemoedigende woorden en de aanwezigen konden er zich nadien van overtuigen, dat dit hotel werkelijk in staat zal zijn het nieuwste en beste te bieden, wat de verwende tourist, die het Caraibisch gebied bereist, daarvan verwacht.

De heer Cecil Delvalle leidde de trits van sprekers in. Gedeputeerde Ciro Kroon zeide zonder overdrijving te kunnen zeggen, dat de opening van het hotel een groot moment is voor de gehele Curaçaose gemeenschap. Ik zal op deze dag van vreugde, aldus de heer Kroon, niet in de geschiedenis gaan delven om op te halen hoé lang men al aan het spreken is over de noodzaak van een nieuw hotel, over alle moeilijkheden, die ondervonden zijn bij de pogingen om daartoe te geraken en de vele teleurstellingen, die eerst ondervonden werden. De meeste van U is dit allemaal wel enigszins bekend.

Community project

Dit hotel is genoemd een „community project", en ik geloof wel met alle recht. Bij het totstandkomen daarvan is samengewerkt tussen overheid en particulieren, op een wijze die tot grote dankbaarheid en verheugenis stemt en die zeer veel belooft voor de toekomst, indien wij de geest die zich daarbij heeft gemanifesteerd kunnen levendig houden en dóór kunnen gaan met onze gemeenschappelijke arbeid voor de versteviging van de economische basis van ons eiland.

Zonder onszelf, d.w.z. al zij die zich voor het project met hart en ziel hebben ingezet, teveel op de borst te willen slaan kunnen wij zeggen, dat hetgeen gepresteerd is óók is geweest een overwinning, een overwinning op lauwheid, twijfelzucht en defaitisme. Maar wij kunnen niet op onze lauweren gaan rusten. Ik zal U zeggen waarom.

Wanneer wij in alle nuchterheid overzien de mogelijkheden van economische expansie — een expansie over de noodzaak waarvan toch bij weinigen twijfel zal bestaan — dan blijkt toerisme een der weinige realiteiten te zijn, die voorshands voor ons in het zicht zijn. Het zou te ver voeren in het kader van deze openingsspeech U uiteen te zetten waarom dit zo is, enerzijds waarom de economische mogelijkheden, die voor ons openstaan beperkt zijn, anderzijds waarom juist van toerisme mits goed aangepakt, wel degelijk veel te verwachten is. In de kranten die, naar ik verneem, dezer dagen met speciale edities zullen uitkomen, zult U verscheidene artikelen vinden die licht werpen op deze, en voornamelijk de laatste vraag. Ik moge deze uiteenzettingen in Uw volle aandacht aanbevelen.

U zult daarin dan ongetwijfeld cijfers aantreffen, die U zullen overtuigen dat het toerisme in de Caribbean in de laatste jaren, om zo te zeggen, zevenmijlslaarzen heeft aangetrokken, tevens de argumenten waarom een verdere ontwikkeling in hetzelfde of zelfs versneld tempo wordt verwacht en de redenen waarom Curaçao beslist niet behoeft achter te blijven.

Groei van luchtverkeer

Een voorname factor bij dit alles is de groei van het luchtverkeer. Niemand zal durven beweren, dat deze groei thans afgelopen is of zelfs tekenen vertoont van afzwakking. Steeds groter en sneller worden de vliegtuigen, steeds langer worden de startbanen, aan steeds hogere eisen moet de topografie van de vliegvelden voldoen. Wel heeft de natuur ons met karige hand bedeeld ten aanzien van het klimaat, maar uit een oogpunt van verkeersoutillage is zij gul geweest. Wij hebben voor de schepen onze prachtige Annabaai en voor de vliegtuigen de vlakte van Hato, met zeldzame voordelen voor de landing van de snelste en zwaarste vliegtuigen, die het wereldverkeer nog voor ons in petto heeft. Dat het belang van Curaçao als knooppunt voor luchtlijnen nog kan toenemen is daarom wel te verwachten, evenzeer dat het toerisme te onzent daarvan kan profiteren.

Prachtig tegenspel van particulieren

Ik kan niet nalaten, al is het zeer in het kort, even te releveren van hoeveel zijden steun is ondervonden bij het totstandkomen van dit project, die de gehele gemeenschap met gerechtvaardigde trots en voldoening kan aanschouwen. De eerste stoot is uitgegaan van de Overheid, die — direct het initiatief van het z.g. „Petit Comité Tourisme" steunend — de middelen verschafte om, alvorens er nog iets vaststond van de wijze waarop de financiering gevonden zou moeten worden, een behoorlijke studie en ontwerp te laten maken door de Intercontinental Hotels Corporation. Toen daarna bleek dat van buitenlandse financiering niet veel te verwachten was, tenminste als wij nog enigszins „baas in eigen huis" zouden willen blijven, is van particuliere zijde prachtig tegenspel geleverd; het is U allen bekend hoe de heer Norman Chumaceiro zich dag en nacht heeft uitgesloofd om de nodige fondsen bijeen te krijgen en zoveel mogelijk op ons eigen eiland te plaatsen.

Hoe moeilijk deze arbeid is geweest weten alleen de ingewijden.

Het is mij — en wellicht de meeste Uwer — bekend, dat hij daarbij de volledige en enthousiaste medewerking heeft gehad van het gehele bestuur van het hotel.

Hulde aan B. C. en eilandsraad

De Overheid van hare zijde, heeft nog veel meer moeten doen dan het geven van de eerste stoot. Zij heeft een belangrijk bedrag in aandelen

(Vervolg naar pag. 5)

De heer Norman Chumaceiro, voorzitter van de Directie van Hotel Curaçao, tijdens zijn toespraak gistermiddag ter gelegenheid van de officieuze opening van het hotel.

Mgr. Holterman door Vincentiuskring HARTELIJK gehuldigd

Fleurig feestprogram en milde gift voor Juvenaat

Willemstad. — Gisterochtend huldigde de St. Vincentiuskring Z. E. Mgr. J. M. Holterman ter ere van zijn bezoek aan deze club in de aula van het St. Thomas College.

Behalve Mgr. Holterman waren ook aanwezig de Zeer Eerw. Pater Fick, moderator van de St. Vincentiuskring, Frater Casimirus, raadsheer van de kring en de fraters Oldifinus en Franciscus.

Het programma werd geopend met een mars gespeeld door de St Vincentius Harmonie. Na deze mars declameerde de heer E. Isenia de Psalm XX van Joost van den Vondel. Ceremoniemeester J. Frans trad toen zelf naar voren om het gedicht De Wuivende van A. v. Duinkerken voor te dragen. A. F. Nita bracht daarna een andere gedicht van A. v. Duinkerken getiteld: Gesprek in Punda.

Het duo Isenia Jansen verzorgde met Nunca Jamás en Contigo a la distancia de volgende twee punten van het programma. Hierna interpreteerde de St Vincentius Harmonie een stuk uit Rossini's Willem Tell. Als voorzitter van de St Vincentius Kring sprak hierna de heer Enrique Ignacio enkele woorden tot Monseigneur, waarin hij de bisschop voor zijn bezoek aan de club bedankte.

E. Isenia zette het programma voort met „Quo Vadis" van H. B. R. Evers. Vervolgens declameerde de heer A. Dunker het gedicht „Mama" van Ellis Juliana.

In de pauze kon iedereen een koele dronk gebruiken bij de bar. Het duo Isenia Jansen opende het tweede gedeelte van het programma met het liedje De Dahlia van E. Hullebroeck. De Ouverture Romantique werd gebracht door de St Vincentiusband. E. Isenia droeg het gedicht Corsouw van Ellis Juliana voor. Mogen de dames ook iets zeggen?, vermeldde het program. Het antwoord hierop gaf Judith Ignacio door Monseigneur met enkele hartelijke woorden toe te spreken.

Het duo Isenia Jansen zong weer twee nummers, waarna de voorzitter de heer Ignacio Moseigneur een couvert aanbood inhoudende een chèque van 500 gulden, bestemd voor het Juvenaat. Tenslotte richtte Monseigneur het woord tot de aanwezigen en belichtte in enkele korte trekken het doel van de St Vincentius kring. Hij benadrukte de noodzaak van goede samenwerking tussen de leden en stak de uitvoerders van het huldigingsprogramma een flinke veer op de hoed. Nadat hij voor de milde gift hartelijk bedankt had, knielden allen neer om Zijn zegen te ontvangen.

Alle aanwezigen lieten zich tenslotte op een foto met Monseigneur vereeuwigen.

Paus zal „Radio Heilig Jaar" in werking stellen

Vaticaanstad. — Naar verluidt zal de Paus zelf op 27 oktober, op het feest van Christus-Koning, de nieuwe te Galeria bij Rome geplaatste zender van de Vaticaanse omroep in werking stellen. De aartsbisschop van Utrecht, mgr. Alfrink, zal de plechtigheid bijwonen.

In 1950 hebben de Nederlandse katholieken de Paus een korte-golfzender ten geschenke aangeboden, die „Radio het Heilig Jaar" werd genoemd als herinnering aan dat jubileumjaar.

PAUS over verheffing van de vrouw

Castel Gandolfo. — Paus Pius heeft zondag een beroep gedaan op de 36 miljoen georganiseerde Rooms-Katholieke vrouwen, deel te nemen aan campagnes voor verheffing van de status van de vrouw. De Paus sprak tot leiders van Rooms-Katholieke vrouwenorganisaties, die uit alle delen van de wereld in Rome bijeengekomen zijn.

De verbetering van het lot van de vrouw is nodig omdat talrijke vrouwen nog onderworpen zijn aan vernederende gebruiken of het slachtoffer zijn van de armoede en de onwetendheid van de omgeving waarin zij leven, aldus de Paus.

Paramaribo. — Zoals bekend is er een overeenkomst tussen de regeringen van Suriname en de Verenigde Staten gesloten, waarbij werd vastgelegd, dat de Verenigde Staten, door middel van het bureau voor Surinaams-Amerikaanse technische samenwerking, zwaar materiaal ter waarde van 200.000 dollar zal leveren. Dit materieel dat uit de surplus goeder enwordt verstrekt, zal dienen voor de herscholing voor en de werkzaamheden bij het brokopondoplan. Thans wordt bericht dat in de eerste helft van de volgende maand een deel van deze goederen naar Suriname verscheept zal worden.

Centro Social Catolico heeft clubgebouw geheel afbetaald

Willemstad. — Gisterochtend vond in Centro Social Catolico een buitengewone Algemene ledenvergadering plaats, die, zoals Voorzitter Pedro M. Maduro het uitdrukte, een informatief karakter droeg. Immers de reglementen schrijven deze vergadering niet voor. Het bestuur achtte het echter nodig periodiek de leden op de hoogte te stellen van een en ander en de reactie der leden te vernemen over het bestuursbeleid.

Bij de aanvang der vergadering werd door de leden op voorstel van de Voorzitter een minuut stilte gehouden ter ere van de nagedachtenis van Mgr. A. van der Veen Zeppenfeldt en de ex-Voorzitter, de heer Elias A. Römer.

Daarna werd de agenda in vlot tempo afgewerkt.

Tot nieuw lid van het bestuur werd door de vergadering gekozen de heer Adhemar Janzen, in plaats van de heer Jacobo Suares, die door drukke werkzaamheden ontslag vroeg. De heer Janzen zal de plaats van de heer Suares in het bestuur innemen tot aan de Jaarvergadering, wanneer de heer Suares aan de beurt van aftreden zou zijn geweest.

Vermeldenswaard is het feit, dat het Centrogebouw helemaal afbetaald is en voor 100% eigendom is van deze vereniging.

Vele nuttige voorstellen werd door de leden, ter vergadering aanwezig, naar voren gebracht. Enkele dezer voorstellen werd door het bestuur aangenomen, weer andere werden aangehouden tot de eerstvolgende algemene vergadering, te houden op 26 januari 1958.

Tevens nam men afscheid van de juridisch adviseur de heer Mr. J. Eleonora, die overgeplaatst is naar Aruba. Het bestuur bood de scheidende namens de leden een geschenk aan als aandenken. Als nieuwe juridisch adviseur is benoemd de heer C. E. Cathalina.

Al met al was het een vruchtbare vergadering, waarin bestuur en leden zich wisten te vinden.

Het was over twee uur 's namiddags dat deze, voor het Centro, interessante vergadering door de Voorzitter werd gesloten.

Venezolaanse club vierde 12½ jarig bestaan

Suffisant. — In de Venezolaanse club op Suffisantdorp werd zaterdagavond op feestelijke wijze het 12½ jarig bestaan van deze club herdacht waarbij een zeer groot aantal Venezolaanse werknemers en hun gezinnen alsook genodigden aanwezig waren. De gasten werden persoonlijk ontvangen door de voorzitter van de Venezolaanse dorpscommissie de hr Salcedo. De dorpscommissie had er de voorrang gegeven dit heuglijk feit met een intieme dansavond te vieren en niet te grote luister er aan te geven. De zeer vele genodigden w.o. de diverse andere dorpscommissies, de hr. Tilburg en bestuursleden van de P.W.F.C. en de staf van Suffisant w.o. Hr. Th. Boot, de heer B Janse, de heer van Dulden, bleven geruimen tijd met hun Venezolaanse gastheren. De muziek werd verzorgd door de zeer goed spelende „Super Orchestra Sensation (Leonards band) en tot laat in den nacht hebben onze Venezolaanse vrienden kunnen genieten. De zaal was voor deze gelegenheid feestelijk versierd en vooral de keurige tafels maakten een byzonder gezellige indruk. Voor de liefhebbers van television was er een groot toestel aanwezig dat goed doorkwam en al met al kan de Venezolaanse dorpscommissie terugzien op een zeer geslaagde viering van haar 12½ jarig bestaan.

West-End:
„Sugar Ray Robinson en Carmen Basilio" in combinatie met de film „Crime of Passion" om 91.00 en 21.00 uur

Cinelandia
„Llamas contra el viento" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy:
„Desk Set" öm 19.00 en 21.00 uur

Caribe.
„Canasta de cuentos Mexicanos" om 20.00 uur.

Muziek Ver: Emmastad.
Dinsdag 15 october op het terrein v. d. Shell Golf lub.
L. v. Beethoven: Sonate voor viool N. 10 in G. gr. t. Op. 96.
F. Schubert: Octet, Op. 166.
L. v. Beethoven: Strijkkwartet No. 11 in F. — Kl. t. Op 95.

WIT-GELE KRUIS
Zuster Caprino tel. 23526
Zuster Veeris tel: 35747.
Kantoor: tel. 23773
Nachtzuster: Zr. Yankey tel. 11442

Door pickup aangereden

Willemstad. — Gisteren had er op de Suffisantweg een ernstig verkeersongeval plaats waarvan de man F. W. Hernandez, oud 46 jaar het slachtoffer werd. Het gebeurde doordat H. onvoorzichtig de weg overstak juist toen er een pick-up naderde bestuurd door A.C.M. H. liep hierdoor een ernstige hoofdwond op en overleed aan de gevolgen.

Tegen lichtmast opgereden

Willemstad. — Gisternacht reed een auto op de Sto. Domingoweg tegen een lichtmast op, kantelde en kwam op zijn linkerzijde terecht.

De bestuurder H.J.B. verklaarde later dat hij had moeten uitwijken voor een varken. Tengevolge van het ongeval werd het 3-jarig meisje Ingrid Garcia ernstig verwond en overleed aan de gevolgen. Van de vijf andere inzittenden werd E. de P. aan zijn voet, W. de P. aan zijn hoofd en C. de P. aan haar gezicht gewond.

Vechtpartij

Willemstad. — Een vechtpartij had plaats op Groot Kwartier. C.M.S. en R.B. hadden een woordenwisseling hadden gekregen en B. gaf S. een vuistslag in het gezicht. S. had daarop een bierglas genomen en gegooide dat naar B. Het glas raakte B. echter niet, maar wel de man E.L.F. die verwond werd aan zijn pols en een slagaderlijke bloeding opliep en naar het hospitaal moest worden vervoerd.

Dief aangehouden

Willemstad. — Zaterdag deden aangifte van diefstal, de man F.P.L. van zijn vulpen en de man C.R.B van ƒ 50.—. In verband hiermee werd aangehouden de 18-jarige jongen L.O.C. die bekende. L.O.C. was juist een dag van te voren uit de gevangenis ontslagen!

Viel in het water

Willemstad. — Zondag wilde de vrouw C. M., oud 31 jaar op het veerbootje aan de Otrabanda kant springen, maar kwam in het water terecht. Zij werd door de dienstdoende agent uit het water gehaald.

Vandaal in Hotel Curacao

Willemstad. — Assistentie werd verleend aan Hotel Curaçao alwaar een dronken man bezig was glazen stuk te gooien. Hij werd ingesloten.

Botsingen tussen Paria's en Hindoes in Madras

Nieuw Delhi. — De botsingen tussen Paria's en Hindoes in het gebied van Madoerai in de Zuidindische staat Madras nemen grotere afmetingen aan. De politie heeft herhaaldelijk van de vuurwapenen gebruik moeten maken. Officieel is bekendgemaakt, dat er zestig doden zijn, maar niet-officieel is het aantal doden op tweehonderd gesteld.

De aanleiding tot de ongeregeldheden is een incident, dat zich enkele dagen geleden heeft afgespeeld. Een Paria die op de bus wachtte werd door een hindoe van de kaste der "Maravas" vermoord.

Hindoes hebben Paria's, van wie sommigen de christelijke leer hebben aanvaard, tot aan het altaar van een kerk, waarin zij binnengevlucht waren, achtervolgd. Talrijke hutten van Paria's zijn in brand gestoken.

Paramaribo. — Het Brokopondo bureau is druk doende met de organisatie van cursussen voor opleiding van personeel, dat straks kan worden ingeschakeld bij de ontwikkelingsprojekten zoals het brokopondoplan.

Veel belangstelling bij viering van eerste lustrum B.W.I.A.

Willemstad. — De B.W.I.A. vierde zaterdagavond in haar clubgebouw te Marchena onder goede belangstelling van leden en genodigden haar vijfjarig bestaan waaraan een officieel gedeelte en een dansavond verbonden waren. Tegen 9.00 uur was het ceremoniemeester Duplesis en tevens secretaris van deze club die de gasten en leden welkom heette en als eerste spreker de hr. Andrews, vice consul van Engeland, het woord gaf.

Mr. Andrews complimenteerde de leden met deze eerste lustrum en gaf in korte trekken het vele werk dat er verzet is geweest door Mr. Hirschberg, eerste president van deze association alsook de vele moeilijkheden die overwonnen zijn. Hij verzocht de leden op den ingeslagen weg voort te gaan en verzocht allen een toast uit te brengen op onze Koningin.

Hierna sprak de hr. W. van Toorn die gezaghebber Gorsira vertegenwoordigde en na zijn felicitaties en beste wensen aan de association allen verzocht een toast uit te brengen op de Engelse vorstin.

Andere sprekers waren Mr. Debrot, Statenlid en de vertegenwoordiger van de zustervereniging te Aruba de hr. Marcom die allen aanspoorde tot zelfrespect en vertrouwen waarbij hij eindigde met „Do trust, do your best, and God will do the rest". Mevr. L. Bristiol bood namens afd. Aruba een geschenk aan dat zeer geapprecieerd werd. Het erelid Mr. Nixon alsook de beide gedelegeerden van Aruba kregen verenigings speldjes en Mr. Nixon een speciaal woord van dank voor zijn aanwezigheid.

Het officiële gedeelte werd besloten door de heer Cl. Mason, eerste vice president van de association die in kortere trekken het verenigingsleven teruggaf en hen alle succes toewenste met de komende jaren. Onder de genodigden waren de vice consuls van Engeland, voorzitter Simoons van JPF en nog vele anderen.

Na dit officiële gedeelte bleef men nog lang bijeen en op de tonen van de muziek verzorgd door Antilliano danste men tot laat in de nacht. Al met al mag deze BWIA association terugzien op een geslaagde viering van haar eerste lustrum en ook de Amigoe complimenteert haar met deze eerste mijlpaal.

Dienstjubilea CPIM

35 jaren
3 oktober: A. D. L. Martina; 10 oktober: J. M. Henriquez.

30 jaren
14 oktober: J. T. B. Prince; 15 24 oktober: Th. Y. Marksman; 28 oktober: C. M. Andrea, F. E. Lake en J. Hemmes; 23 oktober: C. Antersijn; 24 oktober Th. Y. Marksman; 28 oktober: D. P. Raphaela.

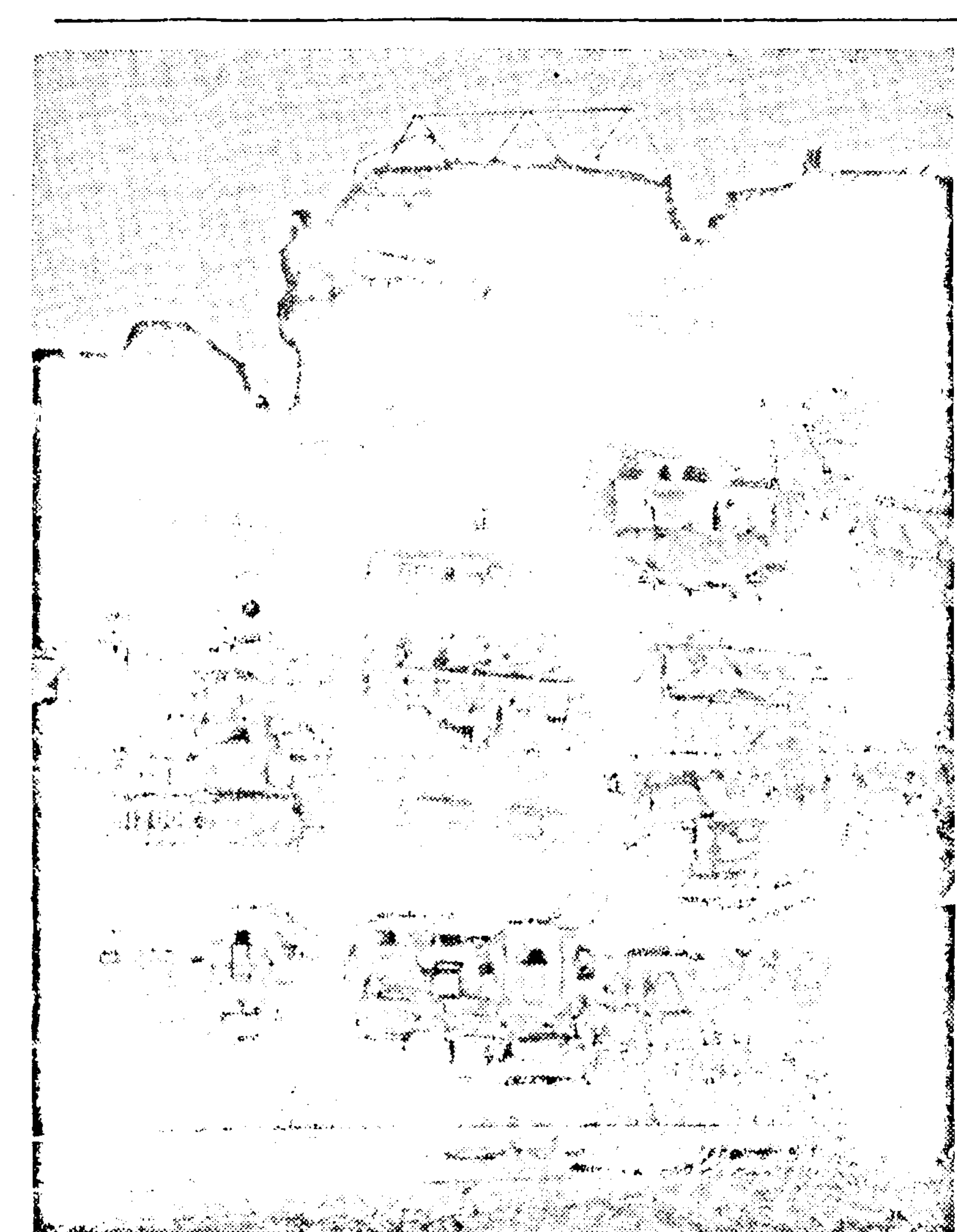
25 jaren
2 oktober: T. U. Ricardo; 4 oktober: L. M. Pieter en E. F. Pinedo; 6 oktober: W. H. M. Schotborgh; 7 oktober: R. L. Doran; 21 oktober: W. I. Bryson en W. H. van der Weert.

Het verkeerde verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling had in het afgelopen weekeind zes lichte aanrijdingen te behandelen.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De straatdienst en de mobiele brigade maakten in het afgelopen weekeind 25 P.V.'s op en verleenden 62 maal assistentie.

Het Britse bezettingsleger in Duitsland is aan de grote schoonmaak begonnen. Oude oorlogsveteranen, waaronder tanks en andere bewapende voertuigen worden gereed gezet voor verscheping naar Engeland, waar hun eertijds roemruchte tocht zal eindigen op de schroothoop.

Nederl. Kath. Bond voor het Gezin over de voortschrijdende hedendaagse SOCIALISERING

Enschedé. — De centrale raadsvergadering van de Katholieke Bond voor het gezin, die dezer dagen in de Twentse schouwburg te Enschedé werd gehouden, heeft in het teken gestaan van een voorgenomen gezinsbeweging van de bond. Men wil naast de Bond voor het gezin een beweging in het leven roepen, die wil getuigen voor de erkenning en de beleving van het huwelijk als goddelijke instelling en grondslag van het maatschappelijk bestel.

Een daartoe dienend voorstel tot statutenwijziging, dat de stichting van een gezinsbeweging zou mogelijk maken, werd echter aangehouden. Van verscheidene zijden werd ervoor gewaarschuwd, dat de vorming van een dergelijke beweging de doodsteek voor de bond zou kunnen worden. De kringen en afdelingen zullen zich nog over een en ander kunnen beraden. Op een gewone centrale raadsvergadering zal dan een beslissing worden genomen.

In zijn openingswoord wees de voorzitter van de bond, ... Gilissen, over een dreigende socialisering van het gezin en het gezinsleven. Hij bepleitte een maatschappelijk verantwoord beleid over gezinsuitgaven, zoals dat in België wordt ingesteld ... zich af of hier geen taak ligt voor de gezinsraad of voor de ... kende grote katholieke ... vakorganisaties. Ook vroeg hij ... dacht voor een onderzoek naar de druk der indirekte belastingen, die ... groter is naarmate het gezin groter is.

Bovendien stelde hij het gezin ... van de voortschrijding der ... daagse sociale voorzieningen ... voordelen daarvan voor de ... mers in feite wel zo groot zijn. ... dr Gilissen zich af. Deze ... voorzieningen kosten veel geld ... vragen bovendien een ... nistratief apparaat. Het totale ... drag van de sociale lasten ... schrijdt in vele gevallen ... procent van het loon of ...

Zou de werknemer dit bedrag ... sociale lasten bij zijn loon ... relatief familieloon moet ... ontvangen en dit sparen, ... daardoor een inkomen ontstaat ... ruimschoots groot genoeg is ... der of met veel minder sociale ... lingen de risico's van ziekte ... zijn gezin te kunnen dekken. Dit ... aldus de voorzitter van de Bond ... het gezin, aan de persoonlijkheid ... ming van de werknemer en zijn ... natuurlijke drang van ... ning ten goede komen ... het gezin ontrukken aan de ... voortschrijdende hedendaagse ... lisering.

Het gebeurde in Nederland...

Behendigheidswedstrijd voor tractoren te Horn — Leuke kermisattractie — Amazones weren zich dapper

In Horn, een charmant dorpje bij Roermond, wordt er tijdens de kermis niet gewerkt. De anders nog zo noest werkende boeren en boerinnen beperken hun arbeid dan tot enkel noodzakelijke werkzaamheden op de boerderij, maar voor het overige is alle werk — zeker op het veld — taboe.

Dat de jonge boeren en boerinnen van Horn onlangs toch tractor en aanhangwagen uit de schuur haalden en er mee naar het veld trokken, betekende geenszins, dat zij wilden breken met een jarenlange kermistraditie, maar betrof louter en alleen een behendigheidswedstrijd voor tractoren en tractorchauffeurs.

Het initiatief hiertoe werd genomen door de plaatselijke organisatie van jonge boeren, die Horn hiermee een kostelijke kermisattractie bezorgde. De gehele bevolking van Horn draaide de klassieke kermisvermakelijkheden als luchtschommel, draaimolen en schiettent voor deze keer de rug toe en haastte zich naar het wedstrijdterrein. Een groot open veld — even buiten de kom van het dorp — waar „de tractorcoureurs" reeds lang voor het officiële openingswoord van de erevoorzitter van de Jonge Boeren wethouder Th. Vermeulen proefrondjes draaiden.

Met zichtbaar genoegen heeft oud en jong vier uur lang genoten van de behendigheidsritten, waaraan dertig jonge boeren en boerinnen deelnamen. Dertig keer werd hetzelfde parcours met steeds dezelfde moeilijkheden afgelegd, maar toch was de wedstrijd niet eentonig. Elke rit was namelijk anders en verschilde naargelang de tractorchauffeur of de „tractoramazone" erg handig, minder handig of bepaald onhandig was.

De opgave was niet zo maar een eindje tractor rijden, maar vereiste heel wat meer. De tractor diende zorgvuldig te worden getest op zijn rijvaardigheid, vervolgens moest een aanhangwagen deskundig worden aangehaakt en tenslotte een parcours met hindernissen.

In zo kort mogelijke tijd behoorde een vrachtje geladen en gelost te worden; een op de aanhangwagen rechtopstaande melkbus mocht niet kantelen tijdens de rit — een hele toer wanneer de tractor bovendien door een greppel moest rijden — een met paaltjes afgebakende S-bocht diende feilloos te worden genomen; de aanhangwagen moest in één keer langs een laadbrug worden gereden enz.

De tractorchauffeur L. Peters legde het parcours in de kortste tijd en met de minste fouten af. Zijn tijd was 5 minuten en 44 seconden. Hiermee behaalde hij de eerste prijs. Dertig seconden meer had de heer G. Bouman nodig, die tweede werd.

De dames - ofschoon voor haar geen eerste of tweede prijs was weggelegd — weerden zich dapper. De 19-jarige Mia Linssen werd met 6 minuten en 73 seconden eervol derde en was hiermee nog altijd 20 mannen te sterk.

VENEZOLAANS 5 Y 6

Weer ZES gelukkigen met cuadros van zes

Pedro J. Gonzales won met Opera en Porto Alegre

Dat de races van gisteren middag weer verrassingen te weeg brachten bewijst het feit, dat er maar zes gelukkigen bij de telling van gisterenavond waren. 140.279.60 bolivars wisten deze winnaars in de wacht te slepen. 4.675.75 bolivars ontvangen de 120 cuadros met vijf paarden. Het totaal bedrag bedroeg van de week 2.226.661 bolivars. Vijf van de winnaars, die elk een cuadro van 32 bolivars hadden, hebben hun domicilie in Caracas. De andere gelukkige is van de staat Miranda, die een cuadro van 90 bolivar had.

Epurika met jockey Carlos Cruz (de „fija" en grote favoriet van bijna alle verschijnende tijdschriften) is kansloos ten onder gegaan in de primera valida. **OPERA**, waarvan men in het geheel niet op gerekend had, werd de winnaar van deze eerste race en zo ook de eerste grote „batacazo" van de middag. Het paard werd bereden door Pedro J. Gonzalez, een jockey, die in de laatste tijd méér en méér op de voorgrond treedt. Hij heeft in dit afgelopen weekend niet minder dan vijf viktories op zijn naam weten te brengen. Copiapo met Raul Bustamante werd tweede, Ganges derde en vierde Impar.

Er werd in de „segunda valida" met vurige élan gestreden om de overwinning te behalen. El Maleigua met Pedro J. Gonzalez, die een zeer goede start en voorsprong had, moest het toch neerleggen tegen Importuno en Zazagan. Jammer genoeg konden deze paarden het niet volhouden. **GALLANT** met F. Garcia spande toen de kroon om zijn tegenstanders bij de eindspurt kansloos te kloppen. Importuno ging als tweede over de eindstreep, derde werd Al-Kamil, vierde werd El Salado.

In de tercera valida nam Magallanes direkt na de start de leiding op de voet gevolgd door Petroleo. Imperialista, die ook een van de kopdravers was en die wij zeker als winnaar konden noemen, verloor ongelukkigerwijs zijn positie (doordat jockey Cecilio Garcia de teugels kwijt raakte) moest toen met ledige ogen toezien, dat **VOTANTE** met Raul Bustamante als eerste over de eindstreep draafde. Paso Real van llave nueve met Carlos Pérez werd tweede. Petroleo werd derde en Motorista vierde.

Had Gustavo Avila met de races van gisteren meegedaan, dan waren wij er zeker van, dat onze „fija" in de cuarta valida de winnaar zou zijn. Kort na de start wist Natasta met berijder G. Gavidia op de voorgrond te treden. Maar 400 meter voor de eindstreep verloor het zijn positie. Mar de Oro met R. Cortez nam toen de leiding over, op de voet gevolgd door **PORTO ALEGRE** met Pedro J. Gonzalez, die ook als eerste over de eindstreep galoppeerde. Mar de Oro werd tweede. Derde werd onze „fija", die ons jammerlijk van de week in de steek liet. Natasto ging toen als vierde over de eindstreep.

De quinta valida, de enige 1200 m. race, verliep geheel zonder spanning. Fabularia met Balsimo Moreira, had een prachtige start, maar kon die jammerlijk niet behouden. **VIOL**, een zeer agressief en snel paard, draafde zonder moeilijkheden over de finishlijn. Berijder van dit paard was T. Arrieche. Tweede werd Fabularia; Urumaco van llave dos werd derde en vierde Luz Bella.

In de sexta en laatste race van de middag zien wij de derde „batacazo" **COYUYO** met jockey Carlos Perez over de eindstreep draven. Sea King werd tweede, Orocopiche derde en als vierde El Yoluja.

Israelische luchtmacht opgewassen tegen gecombineerde Egyptische-Syrische luchtstrijdkrachten

Tel Aviv. - Commodore Dan Tolkofsky, de bevelhebber van de Israëlische luchtmacht, heeft in Tel Aviv verklaard dat de kracht van de Israëlische luchtmacht voldoende is toegenomen om met succes te kunnen optreden tegen de gecombineerde luchtstrijdkrachten van Syrië en Egypte.

Hij zei voorts dat de Egyptische luchtmacht door de grondige opleiding van piloten etc. (na de nederlaag die Egypte in de strijd van het vorig jaar heeft geleden) belangrijk is toegenomen. Tolkofsky merkte verder op dat de Syrische vliegtuigen voor lange afstand gevaarlijker zijn dan die van Egypte.

Franse regering stelt vertrouwenskwestie

Parijs. — De Franse minister, Bourges-Manoury, heeft vrijdag een einde gemaakt aan het debat in de nationale vergadering over het wetsontwerp voor een nieuw statuut voor Algerië door de vertrouwenskwestie aan de aanvaarding van het ontwerp te verbinden. Maandag wordt gestemd.

Leipzig. — Het bestuur van de U.C.I. heeft een Duits voorstel om in de toekomst wereldkampioenschappen voor amateur-stayers te organiseren, aangenomen. Besloten werd dat een commissie een reglement voor de amateurwedstrijden achter grote motoren zal samenstellen.

AA-klasse baseball

Quisqueya ging met 16-3 tegen Pampero ten onder

Willemstad. — De positie van de op de laatste plaats gerangschikte Quisqueya-mannen werd er niet rooskleuriger op, toen Pampero hen gisteren met 16—3 versloeg. De wedstrijd, meetellend om het kampioenschap 1957, kon het matig opgekomen publiek niet bekoren. Daarvoor waren er te weinig goede spelmomenten en stonden de twaalf gemaakte errors ook niet garant voor een aantrekkelijke ontmoeting. De veteraan Thomas Clarence stond gedurende de gehele wedstrijd voor Pampero op de werpplaat en bracht de overwinning dan ook op zijn naam. Trinidad was de picher, die verloor.

Reeds in de eerste inning nam Pampero een 2—0 voorsprong, toen pitcher Trinidad de Pampero-batters 16 opeenvolgende balls toewierp, alvorens hij zijn eerste strike over de plaat wist te krijgen. Vier bases on balls gaf hij op en de laatste forceerde Pampero's eerste run binnen. Op een sacrifice-fly werd hun tweede run gescoord. Quisqueya wist echter in de tweede inning door een base on balls, een error en een twee-honksslag ook tweemaal te scoren en bracht hierdoor de stand op gelijke voet.

Clarence zorgde er evenwel voor, dat Quisqueya verder niet tot grote daden kwam en pas in de zevende inning gelukte het haar nog een unearned run over de thuisplaat te brengen.

Pampero profiteerde in de derde inning weer van het gebrek aan contrôle van pitcher Trinidad, die in deze inning andermaal de honken vulde door achter elkaar drie bases on balls op te geven. Mede geholpen door twee errors konden de Pampero-jongen driemaal scoren en brachten de stand op 5—2. Door solo-runs in de vierde en zesde inning nam Pampero een goede 7—2 voorsprong. De run in de zesde inning was een homerun van Freddy Isenia. Nadat ook catcher Freddy Martina in de achtste inning twee runs binnenbracht door een homerun, kwam Galan Wilson pitcher Trinidad vervangen. Pampero had echter de smaak beet en scoorde na Martina's homer nog 7 runs en stuurde in deze inning een totaal van 13 man naar bat.

Aan de andere kant konden de Quisqueya-batters tegen Thomas Clarens niet veel uitrichten. Zo maakte hij in de vierde inning drie uit op slechts vier pitches. Clarence stond slechts drie hits toe, waarvan Schotborgh er twee had.

De boxe-score van deze wedstrijd zag er als volgt uit:

				R	H	E
Quisqueya	020	000	100	3	3	7
Pampero	203	101	09-	16	9	5

Voor as. zondag staat de wedstrijd Chicago — Unidos op het program.

Luxemburg — Oostenrijk: 0 — 3

Luxemburg. — In een wedstrijd van de voorronde voor het tornooi om het wereldkampioenschap heeft Oostenrkijk met 3—0 van Luxemburg gewonnen. Hiermede heeft Oostenrijk zich definitief in de eindronde van het tornooi geplaatst.

Nederlandse gevangenissen worden verbnuwd

Minister Samkalden is voornemens in de naaste toekomst niet onbelangrijke verbeteringen te laten aanbrengen aan de bestaande gevangenissen. Nieuwe gebouwen, zo oordeelt de bewindsman in de toelichting op zijn begroting, zijn voorlopig uitgesloten in verband met de nog steeds heersende woningnood. Wil men de veiligheid verhogen met behoud van het bestaande penitentiaire regiem, dan zullen voorzieningen noodzakelijk zijn. De oude gevangenissen zijn immers geheel gebaseerd op het — verouderde — cellulaire systeem.

De uitgaven die op de nieuwe begroting ten behoeve van de kinderbescherming zijn uitgetrokken zijn, vergeleken met vorige jaren, belangrijk verhoogd. De minister is van oordeel, dat de bestaande achterstand zich nu, na enige jaren van economische voorspoed, begint te wreken. Het wordt steeds moeilijker personeel aan te trekken en te behouden. Wil men het werk in stand houden — om over verbetering nog niet te spreken — dan zullen grotere uitgaven noodzakelijk zijn.

Havana. — Te Havana zijn een officier en twee manschappen van de Cubaanse marine ter dood veroordeeld wegens deelneming aan de muiterij van 5 september op de marinebasis Cienfuegas. 27 andere muiters kregen gevangenisstraf.

Wat generaties vergeefs probeerden

Schrift van Paaseiland ontcijferd

Succes voor dr. Barthel

(van een bijzondere medewerker)

De mysteries van het Paaseiland zijn velerlei. Naast de stenen reuzenbeelden en de grotten die Thor Heyerdahl tot zijn theorie brachten, is daar ook nog het raadsel van de houten schrifttafeltjes, waarvan men er enkele van de ondergang heeft weten te redden.

Drie generaties lang hebben zij gespot met de pogingen van de onderzoekers om hun merkwaardige schrift te ontraadselen, maar sinds kort zijn deze duistere hiërogliefen ontcijferd en is de inhoud van de „sprekende plankjes" bekend.

De Champollion van het Paaseiland is een jong Duits filoloog, verbonden aan het Museum voor Volkenkunde te Hamburg, de 34-jarige dr. Thomas S. Barthel.

Toen Thor Heyerdahl, vorig jaar augustus van zijn onderzoekingstocht op het Zuidzee-eiland teruggekeerd, zich via Schiphol naar Kopenhagen haastte, stond daar op het vijfendertigste Amerikaanse congres achter de katheder de man, die zeggen kon, dat hij er tot zijn grote vreugde in geslaagd was de inscripties van het Paaseiland te ontcijferen. Een mededeling, minder sensationeel dan Heyerdahls Kon-Tikivaart, maar zeker niet van minder betekenis. En de geschiedenis van deze inscripties is al even boeiend als die van de vlotvaart.

Toen Roggeveen in 1722 het Paaseiland — ongeveer zo groot als het waddeneiland Terschelling — ontdekte, werd het bewoond door een vijf- à zesduizend mensen. Maar heden ten dage zijn er niet meer dan een goede honderd van de oorspronkelijke inwoners over. Want in 1859 en 1862 waren Zuidamerikaanse slavenjagers op het eiland gekomen en hadden het grootste deel van de bewoners weggesleept, over zee, vijfendertighonderd kilometer ver en hen allen — koning, adel, priesters daarbij — overgebracht naar de guano-eilanden, waar ze als slaven dwangarbeid te verrichten kregen. Van haar elite beroofd bleef de kleine rest van de bevolking op het troosteloze vulkanische oceaaneiland achter.

Aan de eis van de Franse missiebisschop van Tahiti, mgr. Janssen — tot wiens diocees het Paaseiland hoorde — om de slaven vrij te laten, werd eerst na een paar jaren gehoor gegeven, toen de gevangenen massaal door de pokken waren aangetast. Zij die de terugreis overleefden en op hun eiland terugkeerden, introduceerden er deze „ziekte der beschaving".

Als bewijs van hun erkentelijkheid boden de Paaseilanders de bisschop een viertal van de oude „heilige tafelen" aan, kleine houten plankjes — kennelijk drijfhout — waarin tekens gegrift waren, welke de bisschop als schrifttekens herkende. Maar de mensenroof, door de peroviaanse slavenjagers gepleegd, had het volk vrijwel van de ganse kaste der schriftkundigen beroofd.

Toch slaagde hij er in een vrijgelaten plantage-arbeider te vinden, die met het mysterieuze schrift bekend was. Deze man, Metoro geheten, was bereid hem de tekst voor te lezen. Maar het werd geen lezen, het werd.. zingen. Tijdens het zingen draaide hij het plankje telkens om en om, want de regels staan om de andere ondersteboven.

Metoro zong en mgr. Janssen schreef ijverig alles op, wat hij te horen kreeg.

Maar toen begonnen de moeilijkheden eerst goed. De vertaling, die de bisschop van Metoro's gezang wist te maken, was duister en onsamenhangend. Hij kwam tot de ontdekking, dat de oude man de leeslessen uit zijn jeugd ten dele vergeten was en niet alle schrifttekens meer wist te duiden. Over dat bezwaar wist Metoro te zegevieren, door de vergeten tekens eenvoudig maar over te slaan en eventueel een brokstuk van een ander gezang in te lassen.

Mgr. Janssen kwam niet verder dan het opstellen van een lijst, waarin een aantal waarschijnlijke betekenissen van bepaalde ideografische tekens werd gegeven. En daarmee moest men genoegen nemen. Dat was heel weinig, en niet voldoende om de inscripties te ontraadselen.

Het aantal boeken over het Paaseiland groeide in de volgende tachtig jaar voortdurend aan, maar de „sprekende tafelen" weigerden enig verder geluid te doen horen.

Na het eind van de tweede wereldoorlog keert een jonge Duitser terug uit de krijgsgevangenschap. Het is Thomas Barthel, die zich van jongs af aan magisch aangetrokken heeft gevoeld tot de eilanden in de Stille Zuidzee.

Het raadselachtige schrift van het Paaseiland begint hem te boeien en hij ziet een enorme taak voor zich opdoemen, de opgaaf dit schrift te ontcijferen.

Waar ligt de sleutel tot het geheim — als die sleutel ooit te vinden zal zijn tenminste? Het is hem duidelijk, dat hij die zal moeten zoeken bij het werk van mgr. Janssen.

Daar is op de eerste plaats de door deze samengestelde lijst. Deze is in boekvorm gepubliceerd, maar heeft tot nu toe de oplossing van het raadsel niet kunnen brengen.

Maar er moet nog méér zijn. Als er een oplossing is, dan moet die komen, niet uit het boek, maar uit de eigenhandige aantekeningen van de bisschop, waaruit deze zijn publicatie heeft samengesteld.

Waar is dit materiaal gebleven?

Voor het ene raadsel, het andere. De speurtocht naar de papieren van mgr. Janssen neemt een aanvang. Een stuk wetenschappelijke detective-arbeid.

Thomas Barthel weet te achterhalen, dat mgr. Janssen destijds naar België is teruggekeerd. In het klooster van de paters van de Heilige Harten te 's-Gravenbrakel, tot welke congregatie de bisschop had behoord, zullen ze misschien nog te vinden zijn. Thomas Barthel onderneemt de reis naar 's-Gravenbrakel, om er de schat van het Paaseiland te zoeken. Hij arriveert er — als Jacob Roggeveen — op Paasmorgen van het jaar 1954. Maar zijn reis is tevergeefs, het klooster blijkt niet meer bewoond.

Waar is de bibliotheek gebleven? Nieuwe onderzoekingen leren hem, dat hij naar Italië zal hebben te reizen, naar Grottaferata, bij Rome. Dr Barthel reist ook daarheen.

Daar staat hij dan, in een oude kloosterboekerij in de Albaanse bergen. Planken vol boeken, stapels papperassen. Stuk voor stuk gaan ze hem alle door de handen. Zijn hoop schrompelt ineen tot twijfel, daarna tot moedeloosheid. Het zal wel een deceptie worden.

De pronkstukken van de bibliotheek is hij al lang gepasseerd. Hij is toe aan wat men, zonder oneerbiedig te zijn, de oude rommel mag noemen. Uitzichtloos.

Een oud vergeeld kasboek, waarvan de inkt al verbleekt is. Doorbladeren? Zoveel francs voor dit, en zoveel voor dat.. En dan is de boekhouder er mee gestopt. Maar dan... dan ziet hij bekende tekens, de tekens waarover hij zich al een aantal jaren tevergeefs het hoofd breekt! Het zijn de authentieke aantekeningen van de bisschop van Tahiti.

Het ene raadsel is opgelost — nu het tweede. Kijken, lezen, vergelijken, schiften. Langzaam verwerft hij zich inzicht in de opbouw van het merkwaardige beeldschrift. Het Paaseiland begint een van zijn grote geheimen prijs te geven.

Hij begrijpt waarom het „heilige" tafelen waren die Metoro voorzong en hij begrijpt, hoe Metoro's fouten ontstaan zijn. Het zijn geen historische kronieken, die op de plankjes zijn gegrift, het zijn religieuze teksten. En het is geen primitieve pictografie, maar een cultuurschrift, waarin de beelden symbolen kunnen zijn voor abstracte begrippen, een vogel met een neerhangende kop bijvoorbeeld voor het begrip „dood". De taal is zuiver polynesisch, er blijken contacten te zijn geweest met de bewoners van andere Zuidzee-eilanden en met de Maori's. Maar voor contacten met Zuid-Amerika — voor de theorie van Heyerdahl dus — vindt dr. Barthel geen aanwijzingen.

Twee van de reusachtige stenen beelden zoals er vele op het Paaseiland gevonden zijn. Nog steeds weet men niet door welke stam en met welk doel deze beelden zijn gemaakt.

C.S.C.-ASIENTO kwartaal-wedstrijden ten einde

Willemstad. — Op de banen van C.S.C. te Scharloo werden zaterdag- en zondagmiddag de kwartaal tenniswedstrijden tussen CSC en Asiento voortgezet met de ploegen van de „B" afdeling en waarvoor een zeer goede belangstelling bestond.

De wedstrijden zelf stonden op een goed peil en vooral het spel van de nieuweling van Breemen van Asiento viel aanmerkelijk op door zijn goed inzicht op het spel. Het herendubbel tussen de jeugdige spelers Knottenbelt Jr./Chumaceiro Jr. van CSC tegen Dr. Zaayer/Herklos van Asiento is een aardige wedstrijd geweest waarbij „routine" het gewonnen heeft van de jeugd. Het is wat we noemen „een broekie aantrekken aan twee broeken" en vooral de keiharde drives van Zaayer en Herklos waren te machtig voor deze twee jeugdige spelers. Deze twee jeugdige spelers beloven echter veel voor de toekomst en bij hun verdere training onder leiding van Rudolph zullen ze zeker betere resultaten bereiken. Zij slaan nogal te wild en verschillende malen hebben ze goede kansen onbenut gelaten door maar roekeloos tegen het net te plaatsen. Ze zijn ook niet in elkaar ingespeeld en verloren de wedstrijd van Zaayer/Herklos met 6-1, 1-6, 1-6.

Na afloop werden de bekers uitgereikt door voorzitter Capriles die allen bedankte voor hun meedoen en met een toepasselijk woord de bekers uitreikte. De hr. Crince-le Roy, voorzitter van de tennisafdeling van Asiento dankte voor de hartelijke woorden aan hun adres en voor de genoten gastvrijheid. En hier de volledige uitslagen.

Dames-enkel: mevr. Hoekstra(CSC) — mevr. Rijperman 6-0, 6-2.
— mevr. Rijperman(Asiento) 6-0, 6-2; mevr. Easton(CSC) — mevr. Wijvekate(Asiento) 7-5, 6-2.

Dames-dubbel: mevr. Rudolph/Zwager(CSC) — mevr. Reitsma/Rosenthal(Asiento) 3-6, 5-7.

Gemengd-dubbel: Echtpaar Hoekstra(CSC — mevr. Hendriks/Goedhart(Asiento) 6-3, 6-2.

Heren-enkelspel: Hoekstra(CSC) — Bremen(Asiento) 6-1, 6-2.

Heren-dubbel Wentink Baden(CSC): — Stofkooper Drechsel(Asiento) 6-4. 1-6, 3-6.

Heren-dubbel: Chumaceiro Jr/(CSC) — Knottenbelt Jr. — Zaayer/Herklos(Asiento) 6-1, 1-6, 1-6.

Heren-enkel: Perlman(CSC) — de Haan(Asiento) 4-6, 3-6.

Winter in Zweden

Het is winter in Zweden. De hele provincie Haerjedalen in het noorden des lands ligt in de greep van de vorst; er ligt een sneeuwdek van meer dan 20 cm. Het dorpje Lofsdalen is volkomen geïsoleerd als gevolg van zware sneeuwval.

Talloze auto's raakten in de sneeuw vast en tenminste twee personen raakten gewond bij glijpartijen.

De sneeuw viel tot ver in het zuiden, in Eskilstuna, ten westen van Stockholm.

Het ergste is, dat vele boeren hun oogst nog te velde hebben staan en dat nagenoeg de gehele aardappeloogst in het geteisterde gebied is bedorven.

Tijdens de sneeuwval begonnen de temperaturen in geheel Zweden te dalen. In verscheidene plaatsen in het noorden daalde het kwik tot acht graden beneden nul, een laagterekord voor de tijd van het jaar.

CHRISSEMEUJE wordt 108 jaar

Woensdag 2 oktober zal Nederlands oudste ingezetene de weduwe Christina Karnebeek—Backs, in haar omgeving beter bekend als Chrissemeuje, haar 108e verjaardag vieren.

Het zal deze in een boerderijtje vlak aan de Duitse grens te Holterhoek (gemeente Eibergen) wonende uitzonderlijk krasse vrouw ook ditmaal ongetwijfeld niet aan belangstelling ontbreken.

Eric de Noorman: HET RAADSEL VAN TUAIM MOR

18—36 „Ik zou nu eindelijk wel eens willen weten, wat deze behandeling te betekenen heeft", roept Eric gramstorig uit. „Eerst ziet ge Eric voor een handlanger van Cendrach aan, later voor één van Ragnar de Rode, dan poogt ge me wijs te maken, dat ge mijn vrouw kent, vervolgens noemt ge mij Uw bondgenoot en het einde van het liedje is, dat ge mij gevangen zet. Het lijkt er veel op, dat ik met een troep zwakzinnigen te maken heb".

De Koning van de Ulaid negeert deze uitbarsting volkomen. Hij begint met kennelijk genoegen een uitgebreid relaas te geven van zijn lotgevallen op Ragnars schip en Eric doet er met een wanhopig gezicht het zwijgen toe.

Hij kan er niet achter komen wat Saran in zijn schild voert. Maar dat de Ier er de een of andere bedoeling mee heeft, dat staat voor Eric vast. Haast ongemerkt brengt Saran het gesprek op hun landing met de krijgers van Tiatach en nu voelt Eric instinctief, dat de ontknoping nabij is. „Ik denk nog vaak aan de ongelukkige, die we zagen begraven", mompelt Saran na een korte aarzeling voor zich heen. „Ik geloof namelijk, dat het niet één van hun eigen krijgers was en dat maakt het dubbel triest, nietwaar? Hebt ge er bij geval nog iets over vernomen, terwijl ge daar gevangen zat?" Hoewel Saran's gezichtsuitdrukking niets verraadt, is er een blik in zijn ogen, die Eric voorzichtig maakt. Eensklaps herinnert hij zich weer het gesprek tussen de aanvoerder en de wagenmenner op de strijdwagen. „Het is Tuaim Mor, heb genade!", waren de laatste woorden geweest van de onbekende voor hij stierf en hij deed dit in de veronderstelling, dat hij het tegen de krijgers van de Ulaid zei. En op hetzelfde ogenblik weet de Noorman wat Saran's bedoeling geweest is met dit schijnbaar nutteloze bezoek. „Zou de stervende nog iets gezegd hebben in zijn laatste ogenblikken"?, vraagt Saran met de blik van een slang, die op zijn prooi loert. De Noorman schudt langzaam het hoofd en hij kijkt de ander recht in de ogen als hij antwoordt: „Ik weet niet wat ge bedoelt; ik heb er niets van gehoord!"

… kampongs d… is de onderwijzer … baas

(Van een speciale correspondent)

Het vliegtuig van de N.N.G.P.M. (Nederlands Nieuw-Guinee Petroleum Maatschappij) heeft ons belangeloos naar Oeta gebracht, een kampong in de Mimika. Met korte onderbrekingen in Bade en Agats vloog ons toestel ruim drie uur langs de lage, eindeloze Casuarinenkust. Hier groeien de tjamara's — zoals men in het noorden zegt — de casuarinen — zoals men ze hier noemt — in eindeloze rij en zomen het brede strand af, dat zich bij eb kilometers uitstrekt. Vlakke zandplaten met hier en daar een ondiepe vaargeul doen denken aan de waddenkust in Nederland. Talrijke rivieren komen tussen de luchtwortelbossen doorgekronkeld en vanaf onze hoogte lijkt dit alles een vreedzaam spel van boerenkool en watergeulen, van grijze modderstroompjes en gele zandstrandjes. Maar de ervaring zal anders leren.

Rechts van ons blikkeren de golfijzeren daken van Kaokonao, maar hier landt het watervliegtuig niet: tien minuten verder bij Oeta strijken we op de brede Toega neer. Er staat een huis van de NN, er komt een aluminum bootje met aanhangmotor van de NN, we worden aan wal gebracht en krijgen een uitstekende maaltijd van de NN. Dan brengt dezelfde boot ons weg naar de kampong Oeta langs de landingsplaats voor helicopters van de NN. De vorige baas van het bulldozerteam is juist teruggestuurd naar Sorong. Hij ging tegen de raad van alle ingewijden in alleen op jacht en verdwaalde. Een Chinees vond hem.

Langs de eindeloze Casuarinenkust naar de kampong Oeta

In Oeta moeten we een prauw met roeiers charteren. We begeven ons naar de goeroe en komen onderweg het dorpshoofd tegen. Het is wel eens een vraag, wie de baas is in de kampong: de dorpsonderwijzer of de kepala. Maar in de Mimika is dit vraagstuk voor de eerstkomende tijd niet aan de orde: hier heerst de Keiëse goeroe zonder enige schaduw van twijfel over het Papoea-dorpshoofd.

Hij beveelt de kepala een prauw met zeven roeiers uit te rusten. Wij bekijken even de „kerk" met „pastorie". Vooral de laatste spot met alles, wat op comfort lijkt. Er is een dak van atap en een wand van bilik, er is een vloer van rondhout en een brits van gespleten bamboe. Maar daar is dan ook alles mee gezegd. Geen stoel, geen tafel, geen lamp! Hier verblijft de missionaris op zijn tournee. Hij tourneert vrijwel het gehele jaar en vaak tien jaar lang voor hij aan een verlof toe is.

Tussen de huizen van rondhout en gevlochten bamboe door begeven we ons naar de rivier. Druppelsgewijze komen de roeiers aan, de dajong (korte pagaai met één blad) over de schouder. Wat ze tegen de goeroe niet durven zeggen, dat vertellen ze hier aan de kepala en aan de toean pater: We hebben geen sago om mee te nemen en daarom kunnen we vandaag niet gaan. Tenslotte gaan we terug naar de goeroe om daar de zaak te bepraten. Maar dat blijkt helemaal niet nodig: met weinig omhaal wordt er sago gefourageerd en dan is er geen pardon meer: we gaan.

Er worden twee klapperbladeren op de bodem van de prauw gelegd, daarover gaat een kapiri (Mimikaans woord voor regenmat) en hierop kunnen we naast elkander plaats nemen. Want de torepa (kustprauw) uit dit westelijk deel van de Mimika is breed en wordt zittende geroeid, zulks in tegenstelling tot de sendok, de smalle, hoge prauw in het oosten, welke staande gepagaaid wordt maar niet zeewaardig is.

Het is ondertussen diep in de middag geworden en de zon brandt onbarmhartig op ons hoofd. Onze roeiers werken met tegenzin, ze hadden liever een dag later willen vertrekken. Het officiële dagloon van vijfenzeventig cent heeft voor hen weinig aantrekkelijks. Komt er dan ook een kampong dan houden ze stil, praten langs hun neus weg en zonder iemand aan te kijken in hun onverstaanbare Mimikataal en verwachten, dat wij zullen stoppen. Na twee uur zijn ze het zat. Als ze het woord tot ons richten gaan ze in het Maleis over en verklaren dat het vandaag niet verder gaat. De eb treedt in, hier ligt Mupuruka en verder varen zou ons in het donker vast laten lopen. We weten, dat ze zelf hele nachten doorvaren, wanneer het in hun kraam te pas komt, maar we stappen uit en begeven ons naar de goeroe, die ons onderdak zal geven. Ook deze goeroe komt van de Kei-eilanden en doet de spreekwoordelijke gastvrijheid van zijn landgenoten eer aan. Het allerbeste, dat hij in huis heeft en dat zijn njora … een … bereiden kan is nog maar nauwelijks … … opgevouwen, naast ons gezet en hun zorg voor onze barang is roerend.

Nog duidelijker dan uit het vliegtuig openbaart zich nu de aard van de kust. Lorkachtige naaldbomen, casuarinen, staan op de smalle strandwal en sluiten het wadvormige strand met een rechte hoge lijn af. Vlak daarachter groeit het sombere vloedbos met zijn modderbodem, doorsneden door een eindeloos aantal kreken en stromen. Hogerop het land in woekert een dicht loofbos, waar timmerhout en damar gevonden worden, terwijl de diepere stroken met somber sagobos zijn bedekt. En vóór dit alles liggen de zandbanken en de ondiepten, welke de kust ontoegankelijk maken voor alle scheepvaart. Het grootste deel van het jaar blaast hier een zeewind, welke de deining versterkt en de branding schuimend opjaagt. Slechts twee maal per jaar stopt er een KPM-boot op de rede bij Kaokonao, omdat alleen in april en oktober de prauwen kunnen uitvaren om de lading van de coasters over te nemen.

Na een paar uur stampen en slingeren liggen we voor een volgende riviermond. De man op de achterplecht heeft de leiding, dat merkt men. Hij draait de prauw met de boeg naar binnen en laat nog doorpagaaien tot aan de branding. Die lijkt vanuit zee minder hoog, omdat de overslaande schuimkoppen van de rollers van hieruit niet te zien zijn. Maar het gebrul van het wielende water is duidelijk genoeg: zo'n roller over onze prauw en we zitten een half uur buitengaats aan de grond.

De prauw wordt ingehouden en de spanning stijgt voelbaar. Laat die golf maar passeren, die ook en die ook. Wacht, daar komt er een hoger dan de andere, die tevens verder van de volgende golf verwijderd is. „Pò", zegt de leider en plotseling schieten we vooruit, balanceren op de kop van een grote golf, die vlak voor onze boeg overslaat. Het schuim stuift voor ons uit en in de zuiging van de golf schieten we de branding binnen. Nauwkeurig gelijk slaan de dajongs tegen het boord van onze toreka en voor de volgende golf een schijn van kans heeft om ons te overspoelen, zijn we al een heel eind de branding in.

Bij een andere rivier zal zo'n poging een keer mislukken. Met een forse slag doet de achterste roeier de prauw draaien, een ogenblik hangen we op de zijkant van een golf en betreuren het ons testament niet tijdig te hebben gewijzigd. Maar geen nood: de mannen pagaaien de prauw tegen wind en tij in naar buiten en wachten een gunstiger moment af voor ze op de rug van een volgende golf de branding binnen rijden.

Urenlang varen we stroom op, stroom af door de mangi mangi en allerlei kreken. Het is een raadsel hoe deze mensen de weg weten in een gebied, waar elke volgende bocht als twee druppels water lijkt op de voorgaande. Ik probeer een vraag te stellen, maar mijn gids houdt me tegen: vraag niets want ze houden op met pagaaien en blijven nog een kwartier over de vraag napraten. Tijd is voor deze mensen een elastisch begrip. Dan m… … toebereidselen om een deel van di… krantenverslag te gaan schrijven. Alsjeblieft niet, want een vulpen of een schrijfmachine wekken alleen maar verbazing en zullen een eind maken aan het pagaaien. En we willen vandaag nog in Kaokonao komen.

Om twaalf uur sturen we op de zandige oever van een riviermond aan en nemen een uur pauze. Er staan hier stokgeraamten van hutten, zoals men die telkens aantreft. De half-nomadische Mimikaan trekt altijd heen en weer, legt 's avonds een kapiri over het geraamte en slaapt er rustig onder.

De meegenomen stukken schroeiend hout zijn onderweg zorgvuldig aangehouden en doen nu dienst om een vuurtje te maken. Want vuur maken is voor de bewoners van dit stukje aardrijk een zo moeilijke kunst, dat ze liever de gehele dag hun schroeiende „ceta" meesjouwen.

Uit rieten matjes komen porties sago tot natte ballen gekneed. Ieder legt zijn bal op het vuur en laat deze schroeien tot de buitenkant zwart ziet. Dan wordt het buitenste vel er afgestroopt, het binnenste gaat weer op het vuur en de schil wordt na een beetje wrijven smakelijk opgepeuzeld. Vies? Ach kom, hoe aten wij als jongens onze gepofte aardappels bij een kampvuurtje?

Een heeft een gat ontdekt en graaft met de handen tot er een kleine kreeft te voorschijn komt. Het dier wil weglopen, maar de Mimikaan zet zijn voet er op, duwt van achter af de scharen naar elkander toe, slaat er een blad om en bindt het geheel met een plantenvezel stevig vast.

Dit pakketje gaat het vuur in en even later geniet hij met hoorbaar welbehagen van zijn portie geroosterde kreeft.

Een ander heeft een visje gevangen, dat levend het vuur in gaat en met ingewanden en al wordt opgepeuzeld. Wellicht is de dierenbescherming bereid om hier een afdeling op te richten. Ze zou een omvangrijke werkkring vinden.

Als het etensuur om is gaan we opnieuw scheep. Uur voegt zich aan uur, de zon brandt, de roeiers draaien hun strootje en varen door. Het gaat regenen en wij krijgen een kapiri op ons hoofd, welke met de randen buitenboord hangt zodat we in de benauwde ruimte zitten zonder enig uitzicht. De roeiers dajongen verder. Het wordt namiddag en we krijgen weer lucht boven ons hoofd. Nogmaals gaan we de zee op, maar andermaal moeten we uitstappen en de prauw wordt vlak langs het strand gesleept. Het is hier te gevaarlijk om de zee op te gaan, zelfs voor een Mimikaan.

Ik tracht de gaatjes in het hemd van de grootste en sterkste roeier te tellen, maar bij 25 kom ik aan een gecompliceerd gat, dat uit zes afdelingen bestaat. Moet ik nu op 31 overspringen of uit propagandistisch overwegingen doodeenvoudig 26 zeggen? Het wordt donker en we raken alle oriëntering kwijt.

Waar zitten we en waar gaan we heen? Wat zijn dat allemaal voor slanke stammetjes, waar we nu tussendoor glijden, terwijl onze roeiers naast de prauw lopen? Daar aan de overkant brandt een reeks felle vuren in de stijve avondbries. Mannen van Ipiri zitten hier met niets dan een tjawat aan. Het licht van de flakkerende vuren werpt een warme gloed op de donkere gespierde lichamen en we verwachten opnieuw, wat we de gehele dag gehoord hebben: een monotoon, vrijwel gemompeld verhaal dat de trots van onze roeiers uitmaakt: we brengen de pastoor en een toean naar Kaokonao. Maar nee, we zijn er. We stappen uit aan de zeezijde van Kaokonao, Kaokonao lama, en lopen een kwartier tussen allerlei boomstammen en graven door.

Het is acht uur in de avond. We hebben dertien uur op de bodem van de torepa gezeten en hebben veertien uur gevaren over een stukje, dat ons vliegtuig in tien minuten gevlogen heeft.

De meisjes van het internaat der huishoudschool rennen uit het avondgebed naar buiten en dansen joelend om de teruggekeerde pastoor heen. Hun witte tanden blikkeren in het spaarzame lamplicht, dat de donkere gezichten … van de duisternis afscheidt. We zijn thuis.

De volgende morgen wekt hij ons, brengt ons tot aan de aanlegplaats, geeft nog een warme maaltijd voor onderweg mee, zet een paar flessen koffie in de prauw, geeft onze roeiers een hartig aanmoedigend woord en daar gaan we.

Het is „mbi ajku" of „nieuw water" en dat is een meevaller voor ons. Hier in dit gebied komt de vloed n.l. van twee kanten opzetten en dat gebeurt niet met gelijke tussenpozen. Zo kan het voorkomen, dat twee vloeden vlak na elkaar komen en een paar dagen later zelfs samen vallen. De tijd voor zo'n samenvallende springvloed is „mbi ajku". Is de springvloed voorbij dan ontstaat er „mbi tapo" of dood water, waarmee bedoeld wordt de tijd voor het dood tij. De Mimikaan heeft veel meer namen voor de verschillende waterstanden. Het is erg ingewikkeld, de verschillende handboeken geven over dit verschijnsel weinig opheldering en een tabel voor de getijden van de Mimika schijnt niet in de handel te zijn.

We kunnen met dit hoge tij op bepaalde plaatsen door het bos varen en dat betekent een bekorting van de weg. Het duurt dan ook niet lang of we draaien tussen de kronkelige wortels van een stel mangroven door en bevinden ons in een „grondeloos" bos met steltwortels. Een tijd lang gaat het varen goed, maar ergens wordt het water zo ondiep, dat onze torepa aan de grond loopt. Geen bezwaar. De pagaaiers wippen er uit en wadende door de modder slepen ze de prauw naar dieper water. Overal liggen dode bomen en op een punt moet iedereen vooraan gaan staan, omdat de punt van de prauw anders niet onder een omgevallen boom doorgaat. Dan begeven we ons naar de achterkant van ons vaartuig om deze de vereiste diepgang te geven en voort gaat het weer.

De stelwortels steken overal als bemodderde karkassen uit het troebele water op. Het schemerige licht en de afwezigheid van bloemen en vogels maakt het grauwe geheel nog triestiger en naargeestiger.

De volgende rivier zakken we af naar de zee en pagaaien door een vaargeul tot buiten de branding. Dan gaat het langs de kust naar het oosten ver buiten de zandbanken. Tegen het overspattende buiswater hebben onze roeiers een kapiri

Generaal Franco waarschuwt voor „messianisme"

Madrid. — Generaal Franco heeft de Spanjaarden gewaarschuwd tegen „messianisme", dat er uit zou bestaan dat men hem persoonlijk dank brengt voor al het werk, dat door de „nationale beweging" tot stand is gebracht.

Wat bereikt is, is niet het persoonlijke werk van de caudillo, zo zeide hij woensdag bij de inwijding van een vissersdorp bij La Coruña, maar van een régime, een leer en bepaalde beginselen.

Moskou. — Tass meldt, dat leger en marine oefeningen hebben gehouden, waarbij kernwapens zijn gebruikt in onbewoond gebied en op grote hoogte.

W.-Duitse minister Strauss ontslaat generaal

Bonn. — Franz Joseph Strauss, de Westduitse minister van defensie, heeft generaal Burkhart Müller-Hillebrand, chef van dienst voor het militaire personeel, ontslagen en vervangen door kolonel Ernst August Lassen van de generale staf. Er was een verschil van mening tussen de minister en zijn medewerker ontstaan over de bevordering van een officier, voorgesteld door Strauss en verworpen door de generaal. Na een briefwisseling over deze kwestie ontbood Strauss de officier bij zich en liet hem wachten. De generaal kreeg er na een half uur genoeg van en ging naar huis. Hij liet de minister weten, dat hij in zijn gehele loopbaan (in 1923 bij de Rijksweer begonnen) nog nooit een half uur had moeten wachten. De generaal werd opnieuw ontboden en kreeg zijn ontslag.

— In Egypte is de militaire opleiding verplicht gesteld voor meisjes en jongens. De opleiding gaat in op de eerste klas van de middelbare school.

SOEKARNO'S NIEUW LEVEN-BEWEGING

Ministers als straatvegers

Van een correspondent in Indonesië)

De Nieuw Leven-beweging, die zeer onlangs door president Soekarno in Indonesië is ingesteld is hard op weg een … te worden. Wel houden de ambtenaren van hoog tot laag zich nu op gezette tijd bezig met het schoonhouden van straten en greppels maar het gevolg is dat zij daarom … zoveel te minder op … verschijnen. Indien de bedoeling van deze beweging inderdaad is om iemand, die als minister betaald wordt het werk van een straatveger te laten doen, kan het een kostbare … tenis worden. Of zou het de opzet zijn dat de straatvegers nu op hun beurt het werk van de minister gaan doen? Dat er ambtenaren niet op hun werk verschijnen is daarbij nog niet zo erg want daarvan zijn er toch te veel in Indonesië. Ernstiger is echter dat nu ook al Indonesiërs, die bij particuliere kantoren werken voor deze gezamenlijke arbeid worden opgeroepen, zodat zij hun eigen werk … verzuimen. Op deze wijze zal de Nieuw Leven-beweging slechts tot een productieverlaging kunnen leiden.

Nu zit er natuurlijk meer vast aan die Nieuw Leven-beweging vast. Deze ho… ook in, dat ambtenaren in het vervolg op tijd op kantoor moeten komen en niet voor hun tijd naar huis mogen gaan, uitgezonderd natuurlijk voor die dagen, dat zij zijn opgeroepen voor de gezamenlijke arbeid. De werktijden van de ambtenaren zijn hier van zeven uur 's morgens tot twee uur 's middags en, waar in het verleden daar niet zo … de hand aan werd gehouden, thans dienen deze werktijden stipt nageleefd te worden. Inderdaad zijn er overheidskantoren, waar men dat nu doet, maar op andere ziet men de ambtenaren nog steeds 's ochtends zo tussen acht en negen uur binnen komen druppelen, om dan in de loop van de ochtend weer te verdwijnen, om ergens een kopje koffie te gaan drinken. Indonesië heeft veel te veel ambtenaren en er zijn dan ook kantoren waar deze elkaar slechts in de weg zitten zonder meer dan een uur werk per dag te hebben. Ook al verplicht men deze mensen nu op de officiële kantoortijden binnen te komen, dan zal dit dus nog geen enkel nuttig effect hebben. Dit zou pas bereikt kunnen worden door de overbodige ambtenaren te ontslaan en hen elders produktief te maken.

Indonesië heeft veel te veel ambtenaren

Er zit wel een goede gedachte in deze Nieuw Levenbeweging, maar gezien het geringe animo dat de betrokkenen er voor tonen is men toch geneigd te vrezen, dat er niet veel van terecht zal komen. Het idee is dat iedereen zijn werk stipter gaat verrichten, daarbij zijn kantoor goed op orde houdt en daarnaast in zijn vrije tijd meehelpt bij het schoonmaken van vervuilde straten en markten. Zodoende zou een nieuwe geest gekweekt moeten worden met meer animo voor de opbouw. De praktijk echter is bij het merendeel der mensen, dat men zich door deze beweging alleen maar genoodzaakt ziet zijn lijntrekkerijen op andere wijze in te kleden.

Toen president Soekarno in april van 1957 de regering-Djuanda formeerde, werd daarin ook een nieuw ministerie opgenomen, dat de naam Ministerie van Volkspotentie kreeg. Dit ministerie zou tot taak krijgen alle krachten zo effectief mogelijk aan te wenden voor de opbouw, zo ongeveer in de geest van de Arbeidsinzet gedurende de laatste oorlog in Duitsland. De links georiënteerde heer Hanafi werd minister van dit ministerie. Uiteraard gaven de instelling van dit ministerie en de figuur, die met de leiding ervan belast werd, aanleiding tot allerlei beschouwingen, pessimistische zowel als optimistische. Beide blijken overbodig geweest te zijn, want het bewuste ministerie heeft tot nu toe alleen maar **n i e t s** gedaan.

In de „opstandige" buitengewesten, zoals Midden- en Zuid-Sumatra, heeft men de Nieuw Leven-beweging met veel cynisme begroet. Wij hebben zo'n beweging helemaal niet nodig, zo zegt men daar, want wij zijn daar zelf op ons eigen houtje veel eerder mee begonnen. En inderdaad tracht men in deze gebieden met vereende krachten zoveel mogelijk opbouwprojecten te verwezenlijken. In Midden-Sumatra ging de Bantengraad daarbij zelfs zo ver de lokale bestuurders te verbieden het voor de viering van de onafhankelijkheidsdag door de regering ter beschikking gestelde geld voor dit doel aan te wenden. In de plaats daarvan moet het voor de opbouw gebruikt worden.

Zo blijkt telkens weer dat wat Djakarta ook doet om de buitengewesten vriendelijk te stemmen, het verkeerd uitpakt. Gebieden als Noord-Celebes en Midden Sumatra zijn zeer tevreden met de huidige gang van zaken, waarbij zij wel varen. Van de regering in Djakarta trekken zij zich net zoveel aan als hun goeddunkt en voor de rest gaan ze hun eigen gang. Zo komen ze aan geld voor wegen en scholen, geld, dat eigenlijk aan Djakarta afgedragen zou moeten worden. En in Djakarta staat de minister van Financiën voor de onuitvoerbare taak om tot een monetair evenwicht te komen....

Toch is het beslist niet zo, dat deze buitengewesten zich werkelijk los willen maken van de Republiek Indonesia. Zij voelen zich nog altijd deel van het geheel, doch vinden het voor het ogenblik prettig, om nu eens zelf de vruchten van hun werk te plukken. Toch schuilt hier natuurlijk een enorm gevaar in, want nu is er nog geen sprake van separatisme, doch op den duur zou de wens daartoe kunnen ontstaan, temeer ook gezien de ongerustheid, die in deze merendeels zeer anti-communistische gebieden de communistische overwinningen bij de verkiezingen op Java gewekt hebben. Zowel monetair als politiek bezien houdt deze situatie grote gevaren in zich. Vandaar dan ook, dat de regering in Djakarta, mede op instigatie van president Soekarno, deze gebieden thans heeft uitgenodigd tot een integraal overleg om te komen tot een herstel van de eenheid in Indonesië. Om werkelijk succes te hebben met deze benadering van de buitengewesten zal Djakarta echter moeten tonen, dat de Nieuw Leven-beweging daar nog wat meer inhoudt dan men er tot nu toe van te zien heeft gekregen.

PANIEK ☆

DOOR C. BAUER

55

De ontdekking die hij meende te doen, kwam zó onverwacht dat hij beduusd een paar maal met zijn ogen knipperde. Ongelovig boog hij zich naar Cleopatra over en bekeek haar nauwkeurig. Toen deed hij hetzelfde bij Booth. „Snotverdikkeme!" mompelde hij. „Hoe bestaat 't! Nou begrijp ik ook waarom ik ze zo goed vond lijken! Ze leken ook, maar niet op Cleopatra en Booth.... 'k Snap alleen niet waarom hij dat zo gedaan heeft...... wacht es even...... wat vertelde die Sue Allen ook weer...... misschien is het te zien......" Shane liep naar het beeld van Cathy Gray en rekte zich zover mogelijk uit, alsof het hem maar om een heel klein detail te doen was. De grote groep bezoekers met de gids was al weg en er waren nu nog maar een paar mensen in de zaal. Shane dribbelde met bedrijvige oudemannenpasjes van Cathy Gray naar Cleopatra. Ook daar scheen hij bijzondere aandacht te hebben voor een klein detail. Hij vond wat hij zocht en pas op dat ogenblik drong de volle betekenis van zijn ontdekking tot hem door. Het deed hem huiveren. In zijn lange loopbaan was hij wel aan het een en ander gewend geraakt, maar dit deed de deur toch wel dicht. Dan heeft Brennan dus toch nog gelijk, dacht hij, al zal hij zich vergist hebben met het motief. Misschien heeft dat wel een ondergeschikte rol gespeeld, maar waarschijnlijker is dat een aan waanzin grenzende eerzucht Scott Andrews tot iets dergelijks gedreven heeft. Knap werk om het zolang vol te houden: hij moet wel verbazend geraffineerd te werk zijn gegaan om dat spelletje al die tijd onder de ogen van Jarrod te spelen.

„Neemt u mij niet kwalijk, meneer, maar bent u misschien de historicus die hier een speciale studie komt maken van de physiognomie van sommige figuren?" Shane draaide zich om. Achter hem stond Averill vriendelijk glimlachend. „Ja, ja, inderdaad", knikte Shane druk, „die ben ik, dat hebt u goed gezien. Ik ben namelijk gepensioneerd leraar geschiedenis en nu ik zoveel vrije tijd heb......"

„We hebben het al gehoord van de gids," onderbrak Averill hem vriendelijk lachend, „daarom ben ik u even gaan opzoeken. We vinden het namelijk zo vererend, dat er ook eens van wetenschappelijke zijde interesse voor onze verzameling wordt getoond. Dat gebeurt niet veel. De meesten die hier komen, zoeken de sensatie. En ze begrijpen niet hoeveel moeite er soms gedaan moet worden om tot een geschiedkundig verantwoorde afbeelding te komen. Dat vereist een grote historische kennis en een buitengewone bedrevenheid in de techniek." Hij aarzelde even en vervolgde toen: „Misschien vindt u het interessant om eens te zien op welke wijze de beelden vervaardigd worden? Dat doen we namelijk in de kelders onder het museum. Ik zal u daar met genoegen even rondleiden?"

Blimsemsnel overlegde Shane bij zichzelf wat hij moest doen. Zonder meer weigeren zou dom zijn. Hij had de kans om in vermomming beneden rond te snuffelen en hoewel naar zijn mening de zaak nu wel zo goed als rond was, kon het toch geen kwaad nog even poolshoogte te nemen. Er hadden al zoveel vreemde en onverwachte kanten aan deze affaire gezeten! Je kon nooit weten waar hij nog tegenaan liep. „Ik zal uw vriendelijke uitnodiging graag aannemen", zei hij waardig en met een gebaartje, dat hij zich uit zijn jongensjaren nog van zijn eigen onderwijzer herinnerde, verschoof hij even gewichtig zijn bril.

„Als u mij dan maar wilt volgen", deed Averill beleefd en ging Shane voor naar de trap die naar het onderhuis voerde. In de lange, slechtverlichte gangen van het souterrain lette Shane scherp op. Hij probeerde zich een voorstelling te maken van de indeling, maar gaf die pogingen al gauw op; het was een grillig, verward labyrinth van gangen en gangetjes, waarop tientallen deuren uitkwamen. „Op deze afdeling zijn de woonvertrekken van de directeur, professor Jarrod, en van sommige assistenten. Er is hier ook een grote bibliotheek. Maar de vervaardiging van de wassen beelden vindt een verdieping lager plaats. Onder dit souterrain is namelijk nog een kelder. Professor Jarrod heeft die destijds laten maken met het oog op het brandgevaar. De was is namelijk zeer brandbaar en aangezien een vorige verzameling van professor Jarrod al eens helemaal door brand verloren is gegaan, zijn nu maatregelen genomen dat het niet voor een tweede maal kan gebeuren, in elk geval om het gevaar voor een herhaling zoveel mogelijk te beperken. Juist bij de vervaardiging van de beelden moet de was vloeibaar gemaakt worden en komen er dus hoge temperaturen aan te pas. Kijk, deze stalen deur sluit de kelderopening daarachter hermetisch af. Als er beneden brand uitbreekt, hopen we het vuur achter deze deur te kunnen houden......" Averill hield de deur uitnodigend open; achter die deur voerde een betonnen trap in de diepte. „Zal ik u maar voorgaan?" Shane volgde voorzichtig Averill, wiens stem hol echo'de door het trapgewelf. Onder aan de trap kwamen zij in een lange gang, waarop weer verschillende deuren uitkwamen. Aan het eind van de gang zag Shane iemand uit een deur komen. Het was de doofstomme reus Igor, die voorzichtig een wassen beeld in zijn armen droeg. „Kijk," zei Averill, „dat is Igor, hij is doofstom, maar een uitmuntend vakman. Het beeld dat hij draagt moet nu nog wat bijgewerkt worden en is dan geschikt om in het museum te worden geplaatst. Dat is geloof ik...... laat es kijken...... ja, dat is Charles Lindbergh." Igor zag hen komen. Hij zette het beeld op de grond en over zijn jongensachtig gezicht trok een vrolijke grijns. „In die kamer gaan wij straks ook even kijken," Averill wees op de geopende deur waaruit Igor zojuist te voorschijn was gekomen, „maar we gaan nu eerst nog even verder." Ze passeerden Igor, die een onverstaanbare keelklank ter begroeting uitstootte. „Dag, Igor", zei Averill en hij wuifde zeer nadrukkelijk een groet. Op hetzelfde ogenblik voelde Shane zich van achteren beetgegrepen door een paar handen als stalen klemmen die hem hardhandig door de geopende deur naar binnen smeten. Shane kwam languit op de grond terecht, maar voor de deur dichtviel, hoorde hij Averill nog juist op dezelfde rustige toon als waarop hij Igor had begroet, zeggen: „Dag Shane!" Een tiental seconden bleef Shane liggen.

(Wordt vervolgd)

Lord Hailsham voorzitter Britse Conservatieve Partij

Londen. — De Britse conservatieve partij heeft Lord Hailsham officieel aangewezen als voorzitter.

Hij zal moeten trachten de populariteit van de partij, die in de laatste tijd afnam, te herstellen.

Lord Hailsham, advocaat en dichter, volgt in zijn nieuwe partijfunctie Oliver Poole op.

Dezer dagen was lord Hailsham reeds gepromoveerd van minister van onderwijs tot voorzitter van de kroonraad, een ministersfunctie zonder departement.

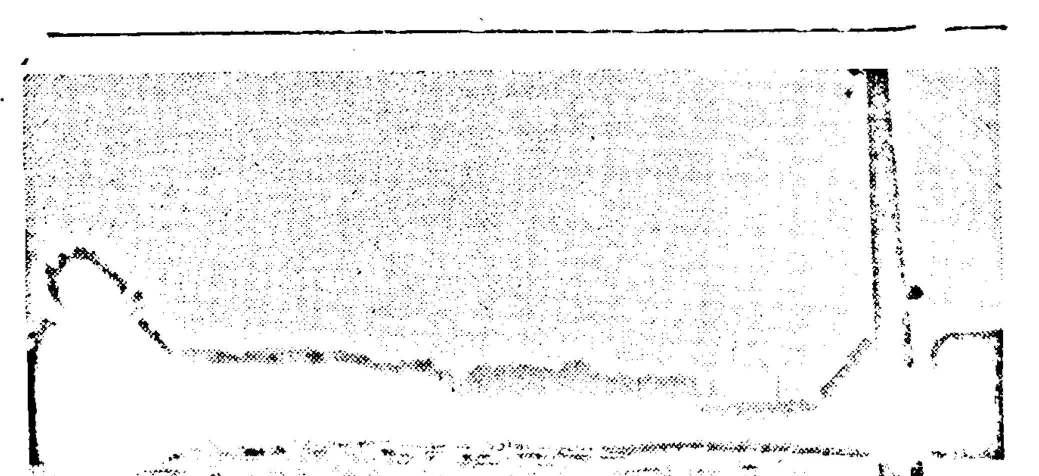
SOVJETS willen ontwapenings-conferentie „op hoogste niveau"

New York. - De Russische onderminister van buitenlandse zaken, Koeznetsof, heeft op een persconferentie in New York verklaard, dat de Sowjetregering „het beginsel van een conferentie op het hoogste niveau over de ontwapening gunstig zou ontvangen."

Een uitwisseling van bezoeken van de Sowjet-minister van defensie, Zjoekof, aan de Ver. Staten en van de Amerikaanse minister Wilson aan de Sowjet-Unie zou „nuttig" kunnen zijn, meende hij.

Koeznetsof had de persconferentie belegd om te pleiten voor verkiezing van Tsjecho-Slowakije in de Veiligheisraad, (en kwestie die de volgende week in de Algemene Vergadering aan de orde komt), doch hij stemde er mee in ook vragen over andere kwesties te beantwoorden.

Gevraagd naar het recente Ierse voorstel voor geleidelijke terugtrekking van Russische en Amerikaanse troepen uit Europa verklaarde hij, dat dat Sowjet-Unie zelf concrete voorstellen op dit punt heeft gedaan. De Sowjet-delegatie heeft het Ierse voorstel nog niet tot in bijzonderheden bestudeerd. Hij vond het in beginsel wel „opbouwend".

De langdurige regenval der laatste dagen in Nederland is oorzaak, dat de Barneveldse Beek tussen Barneveld en Lunteren buiten zijn oevers trad en wei- en bouwlanden onder water zette.

Heer Bommel en het Mengeldier

2936. Heer Bommel stortte zich op de witte bolhoed en wierp het hoofddeksel met grote kracht in en vuilnisvat.

„Daar!" riep hij. „Daar hoor je thuis! Ik wil je niet meer zien! Ik wil niets met een mengeldier te maken hebben!"

„Dat is geen dier, heer Ollie," zei Tom Poes kalmerend, „Dat is een hoed — van Joost denk ik, want die houdt van kaasbolletjes."

„Je praat naar je verstand hebt!" bulderde heer Bommel. „Dat ding verandert in een beest, wanneer Bommelstein verandert. En dan laat het mij in een valluik vallen. Maar ik schei er mee uit. Ik heb ge zin meer in het mengelen!"

Het is geen wonder, dat Tom Poes zich ernstige zorgen maakte over heer Ollie's gezondheid. Hij meende, dat de val van de trap zijn gedachten in de war had gebracht en daarom praatte hij rustig tegen hem.

„Alles is toch prettig en gewoon?" zei hij kalmerend. „Er zijn hier geen valluiken en Bommelstein verandert niet. U verbeeldt zich dat maar."

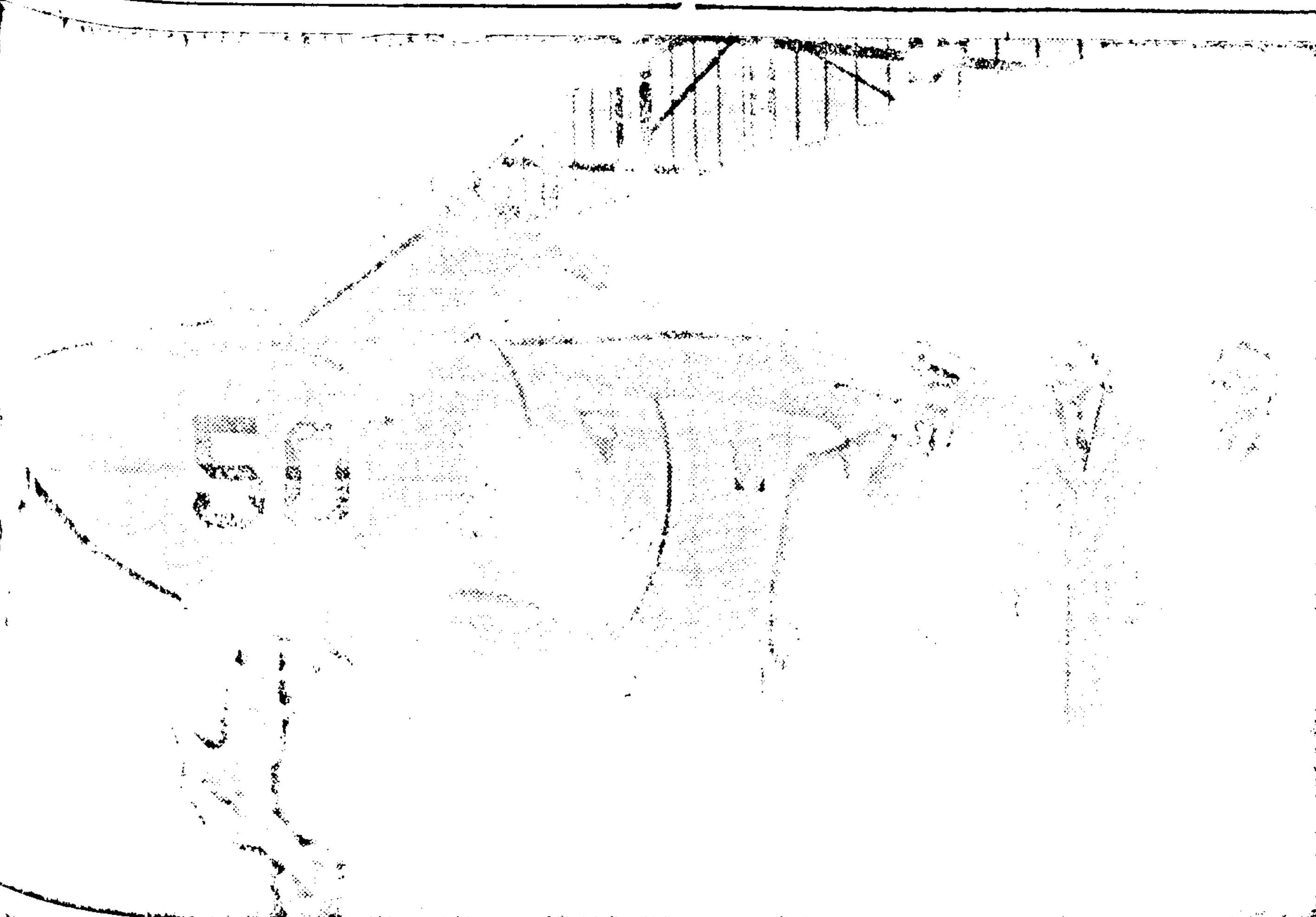
Heer Ollie luisterde echter niet. Hij stommelde de trap op en liep zijn studeerkamer binnen.

„Alls komt van Joost!" riep hij uit. „Die heeft mijn papieren opgeborgen en toen heeft hij zijn ontslag genomen. Nu kan ik mijn herinneringen niet meer vinden."

„Is Joost weg?" vroeg Tom Poes. „Dat is vervelend! Maar ik wil U wel helpen, hoor. Ik........."

Hij zweeg plotseling, want zijn blik viel op enige lege verftubes, die daar naast een augurk op de grond lagen.

„Heer Bommel heeft bezoek gehad", dacht hij. „Bezoek van iemand, die schildert en augurken eet. Dat kan alleen maar Terpen Tijn geweest zijn — en wanneer die hier geweest is, kan men van alles verwachten. Misschien zit er dan toch iets in dat vreemde verhaal van heer Ollie."

De Nederlandse Marine Luchtvaartdienst nam op het Marine-vliegveld Valkenburg acht Seahawk-straaljager vliegtuigen over van de Amerikaanse Luchtvaart Dienst. Op de foto v.l.n.r.: het hoofd van de Amerikaanse Militaire Adviesgroep in Nederland generaal-majoor der Mariniers John McQueen; schout-bij-nacht vlieger J. M. van Olm; de Amerikaanse ambassadeur in Nederland Z. Exc. Philip Young en Z.E. ir C. Staf, minister van Oorlog.

Internat. Financierings Mij. publiceert EERSTE JAARVERSLAG

Meeste projecten liggen in LATIJNS-AMERIKA

Den Haag. — De Internationale Financiërings Maatschappij heeft haar eerste jaarverslag gepubliceerd. Het heeft betrekking op de werkzaamheden der maatschappij sedert haar oprichting op 24 juli 1956, tot en met 10 september 1957. In de periode, waarop het jaarverslag betrekking heeft, ging de maatschappij vier overeenkomsten aan, en daarna kwam nog een vijfde overeenkomst tot stand.

De door de maatschappij tot op heden aangegane overeenkomsten, in Brazilië, Mexico, Chili en Australië, beliepen ongeveer 6 miljoen dollar. Het vermogen van de ondernemingen, waarmede de overeenkomsten werden gesloten, beloopt 34 miljoen dollar.

De maatschappij ontving een groot aantal uiteenlopende aanvragen en voorstellen met betrekking tot mogelijke investeringen. Zoals onvermijdelijk is bij een nieuw soort internationale financieringsinstelling waren vele aanvragen gebaseerd op een verkeerd begrip van het doel der maatschappij.

De maatschappij heeft thans 25 voorstellen, die binnen de omvang van haar werkterrein schijnen te liggen en redelijke kansen als geschikt investeringsobject maken. Het grootste aantal van deze projecten ligt in Latijns Amerika, een iets kleiner aantal heeft betrekking op projecten in Azië. Het aantal projecten in andere gebieden is betrekkelijk gering. Het betreft op het gebied van pulp, papier en bosbouwprodukten, textiel, landbouw-, industrie- en bouwbedrijfmachines, chemicaliën, voedselbewerking, cement en drukkerij

Bij de maatschappij zijn thans 51 landen aangesloten, waarvan de kapitaalbijdragen in totaal 92 miljoen dollar belopen. Het bruto-inkomen uit investeringen van dit kapitaal beliep tot en met 30 juni 1957 2,4 miljoen dollar. Na aftrek van exploitatiekosten, beliep het netto-inkomen 1,7 miljoen dollar.

SPAAK voor bezoek aan V.S. uitgenodigd

Washington. — Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft vrijdag bekendgemaakt, dat de secretaris-generaal van de Navo, Paul Henri Spaak, voor een bezoek aan de Verenigde Staten is uitgenodigd. Hij zal waarschijnlijk 24 oktober in Washington aankomen.

Het terugtrekken van de oliemaatschappijen uit ISRAEL

Het besluit van de „Shell" en de „Britisch Petroleum" Maatschappijen om hun verkooporganisaties in Israël op te heffen is genomen op zuiver commerciële overwegingen. Deze verklaring, gedaan door de Britse regering in het Lagerhuis, wordt thans door minister Drees herhaald in antwoord op vragen van het Eerste Kamerlid Kapteyn (P.v.d.A.) Minister Drees, die tijdelijk minister Luns vervangt, voegt aan deze verklaring toe, dat hijzelf overeenkomstige inlichtingen heeft ontvangen van de zijde der Koninklijke Shell groep.

Hiermede wordt dus tegengesproken het bericht van het „Egyptisch bureau voor de boycot van Israël", dat de oliemaatschappijen zich als gevolg van de Egyptische actie hebben teruggetrokken.

Over de boycot zelf zegt minister Drees dat deze om twee redenen onrechtmatig kan zijn. In zoverre zij een voortzetting van de strijd tegen Israël is, druist zij in tegen de wapenstilstandsovereenkomst en behoort het tot de taak van de V.N. om hiertegen maatregelen te nemen. Inzoverre belangen van derde landen getroffen worden, is de actie volgens internationaal recht eveneens onrechtmatig. Wanneer Nederlandse belangen hierbij betrokken worden zal de Nederlandse regering niet nalaten om zich daartegen te verzetten.

De gasvoorziening van centraal Nederland

De aardgasvoorraden in de Nederlandse bodem blijken aanmerkelijk omvangrijker dan aanvankelijk werd verondersteld. Met name in de provincie Zuid-Holland is men bij proefboringen tot de bevinding gekomen, dat de bodem daar zeer rijke aardgaslagen bevat.

Hierdoor is in overleg met de minister van economische zaken besloten, dat het gasbedrijf centraal-Nederland de bouw van het in de Lage Weide te Utrecht te stichten gasbraakbedrijf in eigen hand neemt en afbouwt. Met de afbouw van de installatie, die onder gezamenlijk beheer zal komen van het gasbedrijf centraal-Nederland en de op te richten N.V. Nationale Gasmaatschappij en waardoor een rationele gasuitwisseling tussen de verschillende gasvoorzieningsgebieden van ons land wordt bereikt, is een bedrag gemoeid van f 14.72.000,—.

De ministers van economische zaken en van financiën hebben zich bereid verklaard de bedragen, welke voor de bouw van de kraakgasinstallatie in de Lage Weide op de begroting van het staatsgasbedrijf voor de jaren 1957 en 1958 zijn uitgetrokken, in de vorm van een lening aan het gasbedrijf centraal-Nederland ter beschikking te stellen, voor zover die middelen niet reeds zijn gebruikt voor verplichtingen, die het staatsgasbedrijf heeft aangegaan voor de bouw van de installatie.

Melayo exporteert houtskool naar Barbados

Port of Spain. — De Coöperatie van Melayo zal houtskool gaan exporteren naar Barbados. Dit werd besloten op een speciale zitting waarop een vertegenwoordiger van de Firma H. G. M. Walker en Co. een overeenkomst aanging met de Cooperatie.

De heer C. White, secretaris van de Cooperatie, deelde mede dat de eerste lading van 100 ton verleden maand Trinidad verliet.

Mr. SCHOKKING dijkgraaf van Rijnland

Leiden. — Tijdens een in het gemeentelandshuis te Leiden gehouden verenigde vergadering van hoogheemraden en hoofdingelanden van het hoogheemraadschap Rijnland heeft de oud-burgemeester van Den Haag, mr. F. M. A. Schokking, zijn ambt als dijkgraaf van Rijnland aanvaard. De waarnemend dijkgraaf jhr. mr. L. M. E. Fisenne, burgemeester van Warmond, heette mr. Schokking hartelijk welkom in zijn nieuwe werkkring. Mr. Schokking aanvaardde hierna zijn nieuwe functie met een enkel woord. Om vele redenen aldus spreker, verheugde hij zich er over in de komende tijd het hoogheemraadschap Rijnland te mogen dienen. Temeer daar hij met vele burgemeesters in dit gebied reeds de best denkbare betrekkingen onderhoudt.

HOTEL CURACAO

(Vervolg van pag. 1)

„Tourist business"

genomen, zij heeft een lening voor een nog aanmerkelijk groter bedrag gegarandeerd. En hierbij moet ik mijn grote dank uitspreken aan mijn collega's, medeleden van het Bestuurscollege, bij wie ik zoveel begrip en medewerking heb gevonden bij het pousseren der plannen, en niet minder aan de Eilandsraad, die bereid was de financiële consequenties van dit alles te aanvaarden. Niet vergeten mogen worden de ambtelijke instanties, die zich met veel en zeer lofwaardige ijver hebben ingezet, in de eerste plaats het Hoofd van het Eilandelijk Toeristenbureau, de heer Evertsz, verder het Departement Openbare Werken en anderen. Aan deze allen tevens mijn dank.

Waardering voor I. H. C.

Nog enkele instanties aan de andere zijde van de tafel, om zo te zeggen, moet ik nog noemen. Grote waardering verdient zeker de Intercontinental Hotel Corporation, onder diens helaas kort geleden zo onverwachts overleden directeur de heer Calhoun, waarmede onze ervaringen steeds van de meest aangename aard waren. De grote internationale ervaring van deze firma heeft zij op de meest loyale en voortvarende wijze aan ons project dienstbaar gemaakt. Het werk van de architecten de heren Salerno en Smith, en van de plaatselijke co-architect, de heer Ben Smit, wèl, dat kunt U, hier rondkijkende bewonderen „ziet en oordeelt zelf", zou ik willen zeggen.

Maar ik in mijn bestuursfunctie wil hen hierbij mijn hartgrondige dank brengen.

Het behoeft nauwelijks gereleveerd dat ik het grootste vertrouwen heb in de nieuwe directeur, de heer McKinnon, en ook hierbij spreek ik namens het gehele Bestuurscollege. Hij heeft zich in de korte tijd, dat hij hier is reeds vele vrienden verworven en zonder zijn grote doortastendheid zou het zeker niet gelukt zijn het hotel heden reeds te openen.

De heer Kroon vervolgde hierna zijn speech in het Engels met de volgende woorden.

Now, ladies and gentlemen, permit me to interlace my speech with a few words in English, addressed to Mr. Salermo, Smith and McKinnon.

They have just heard their names mentioned, without, probably, knowing what it is all about. Let me explain to them I have tried to lavish on their shoulders the praise which they rightly deserve for all their labour and all the ingenuity they have displayed in the different phases of the growth of this hotel.

De bouwondernemingen en de onderaannemers, en last but not least de arbeiders die dit project hebben uitgevoerd, heb ik nog niet genoemd.

Het vertrouwen, dat wij in hen hebben gehad is zeker niet beschaamd geworden. Hun aandeel in het succes zij hier met grote waardering gememoreerd.

Propaganda voor Curaçao kweken.

Mijne toehoorders, dit hotel is een stap, een goede stap en een grote stap in de goede richting; maar méér stappen, veel méér zullen moeten volgen. Ik zei het reeds, wij moeten hen die hier in dit hotel komen verblijven iets te zien en iets te doen geven om hen zo lang mogelijk vast te houden en ook om zoveel mogelijk nieuwe bezoekers te trekken. Wanneer zij naar hun land terugkeren moeten zij even zovele propagandisten zijn voor Curaçao Dit te bereiken eist nog vele initiatieven.

Ik moge eindigen met de hoop uit te spreken dat van de zijde van de particulieren deze initiatieven zullen uitgaan en hun de verzekering geven zal worden om deze binnen het raam van het mogelijke te steunen, zodat het tweespan overheid — particulier het economisch karretje van ons geliefde eiland weer een eindje verder de berg op zal kunnen trekken.

De heer Norman Chumaceiro, die daarna het woord voerde, zeide, dat er zeer veel hartelijke samenwerking nodig is geweest om tot de verwezenlijking van dit hotel-plan te komen. Voor de aandeelhouders is deze hele hotelbouw een kwestie van vertrouwen geweest, omdat het vooral in het begin nog niet zo vaststond of het project ook tot uitvoering zou kunnen worden gebracht. Maar het vertrouwen der aandeelhouders is niet beschaamd. Het hotel staat er en dat is voor een zeer belangrijk deel aan hen te danken. Spreker bracht allen hartelijk dank en zeide een groot vertrouwen in de toekomst van het hotel te hebben Hij was daarbij wel niet zo optimistisch als manager McKinnon, die al over een tweede hotel spreekt, maar zijn hoop op goede vooruitzichten voor het toerisme was er daarom niet minder om.

Spreker noemde dit hotel-project het begin van wat voor Curaçao zal moeten zijn een echte „tourist business". Hij releveerde daarbij hetgeen de „Amigoe di Curaçao" zaterdag schreef over de bevolkingsaanwas van Curaçao en de mogelijkheden van werkverschaffing die projecten als dit hotel aan deze toenemende bevolking bieden.

Economische stimulans

Z. Exc. Gouverneur Speekenbrink tenslotte begon zijn toespraak met een Amerikaanse story. Een Amerikaan uit het Zuiden van de States, die al zijn vrije tijd aan de opfleuring van zijn tuintje besteedde, ontmoette op een zekere dag een dominee, die hem zeide: Jij en Onze Lieve Heer hebben van je tuintje iets moois gemaakt. Waarop de tuinier antwoordde: Ja, dominee, je zou mijn tuintje eens moeten zien wanneer Onze Lieve Heer er alléén voor had moeten zorgen!

Toen spreker nog in Amerika was, en daar deelnam aan de besprekingen over de nieuwe luchtverbinding tussen New York en Curaçao, was hij nogal sceptisch geweest. Toen hij naderhand op Curaçao kwam, had hem de activiteit, die hier heerste verrast en was hij spoedig tot de overtuiging gekomen, dat deze luchtverbinding zeker een grote kans van slagen zou hebben. Spreker beschouwde dit nieuwe hotel als een grote economische stimulans en was verheugd aandeelhouder te mogen zijn van de festiviteiten, die ter gelegenheid van de ingebruikname daarvan plaats vinden, nadat hij aandeelhouder was geweest van de moeilijkheden bij de voorbereidende besprekingen.

Spreker memoreerde met een enkel woord de hotelplannen op Aruba en zeide te hopen, dat er tussen de Antilliaanse hotels een goede samenwerking tot stand zal komen. Met zijn beste wensen voor Hotel Curaçao Intercontinental besloot Z. Exc. de Gouverneur zijn toespraak.

Bewonderende gasten

De honderden aanwezigen verspreidden zich hierna door het hotel, bewonderde in de hal het „Liggend naakt" van de op Curaçao om zijn Monument voor de Gevallenen welbekende beeldhouwer Carasso, de schilderijen van Chris en Lucilla Engels, de accomodatie der logeerruimte, het (nog niet volgelopen) zwembad met de spiedvensters, het prachtige uitzicht op stad, haven en zee vanaf de vestingmuren, en genoot ten slotte van de goede service aan de bars.

Curaçao, vertegenwoordigd door ministers, statenleden, Gezaghebber Gorsira, gedeputeerden, eilandsraadleden en vertegenwoordigers van handel, industrie, overheidslichamen, marine en tutti quanti, was getuige van de ingebruikstelling van een hypermodern hotel, dat vanaf morgen gasten de eerste toeristen en reizigers binnen zijn muren hoopt te ontvangen. De officiële opening volgt op 12 oktober a.s, wanneer alle 124 kamers bezet zullen zijn met genodigde gasten uit de Ver. Staten, Venezuela en de Nederlandse Antillen.

BEKENDMAKING
BEWARING VAN HYPOTHEKEN, KADASTER EN SCHEEPSBEWIJZEN

Met ingang van ZATERDAG 28 SEPTEMBER 1957 is de BEWARING VAN HYPOTHEKEN, KADASTER EN SCHEEPSBEWIJZEN gevestigd in het voormalig kantoorgebouw van de Raad van Ministers, Fort Amsterdam 18. De telefoonnummers blijven ongewijzigd.
Het Hoofd van de Dienst
E. SALAS

Bevan geeft relaas van zijn onderhoud met Chroesjtsjef

Londen. — Aneurin Bevan heeft in een artikel in het blad „News of the World" verslag uitgebracht van het onderhoud dat hij kortgeleden met Chroesjtsjef, de leider van de Russische communistische partij, heeft gehad.

Bevan merkt op dat hij tegen Chroesjtsjef gezegd heeft, dat de Britse economie afhangt van de olie van het midden-oosten. Chroesjtsjef gaf hierop hetzelfde antwoord als Gomulka hem gegeven had, nl. dat Groot-Brittannië zich olie moet verschaffen langs commerciële weg en niet aan de hand van argumenten die steunen op zijn militaire macht. Ik moest het hierover wel eens met hem zijn, aldus Bevan, maar ik merkte op dat het niet altijd mogelijk is, ons op staande voet van banden te ontdoen die door de geschiedenis gesmeed zijn. Ik zei toen dat de wapenleveranties aan het Midden-Oosten volgens mij niets goeds konden uitrichten. Bevan vervolgt dan: hierop antwoordde Chroesjtsjef mij terecht, dat de Sowjet-Unie reeds haar voorgesteld deze leveranties stop te zetten als de westelijke mogendheden dit ook doen.

Volgens Chroesjtsjef is het pact van Bagdad gericht tegen de Sowjet-Unie, zo schrijft Bevan.

Chroesjtsjef en hij wisselde daarna van gedachten over de ontwapening. Chroesjtsjef herhaalde het Russische standpunt in deze nl., dat de den en dat de volkeren moeten toetreden tot een pact, volgens hetwelk het verboden zal zijn kernwapens te gebruiken tegen de landen die het verdrag ondertekend hebben.

Ik merkte toen op dat dergelijke verdragen op zichzelf niet voldoende zijn. Chroesjtsjef was het hiermee eens, aldus Bevan.

Volgens Bevan had Chroesjtsjef er de nadruk op gelegd, dat de bewapening voor de Sowjet-Unie een even grote last is als voor de westelijke landen.

Johannesburg. — De Zuidafrikaanse politie heeft in naturellenstadjes aan de Witwatersrand razia's op alle soorten wapens gehouden, zeer vele werden in beslag genomen. Men trachtte zo een herhaling van de gebeurtenissen van de vorige week te voorkomen, toen bij een gevecht tussen stammen veertig naturellen om het leven kwamen.

De motie van vertrouwen in de Gedeputeerden ABRAHAM en HELLMUND

Kralendijk. — De partijraad van de Bonairiaanse Democratische Partij heeft op 18 september jl. een motie van vertrouwen in de Gedeputeerden Abraham en Hellmund aangenomen, welke nadien gesteund door lijsten met in totaal 1292 handtekeningen, zoals wij reeds berichtten.

Hieronder volgt de motie in haar geheel.

De Partijraad van de Bonairiaanse Democratische Partij, heden 18 september 1957 in vergadering bijeen:

Overwegende: dat in de openbare vergadering van de Eilandsraad van 17september jl. door de oppositieleden, gesteund door het afvallige lid van de Democratische Partij, F. C. A. Chirino, een motie van afkeuring tegen het huidige Bestuurscollege i.c. tegen de gedeputeerden mevr. Hellmund en J. A. Abraham, werd aangenomen;

Overwegende: dat deze motie welke tot het persoonlijk niveau afdaalde en gesteld was in een voor de gedeputeerden zeer beledigende vorm, in hoofdzaak haar grond vindt in de bij het voorlopig verslag op de begroting 1957 van het Eilandgebied Bonaire, door enkele statenleden geleverde kritiek;

Overwegende: dat deze bedenkingen van de enkele statenleden stuk voor stuk door het Bestuurscollege werden ontzenuwd en dit feit aan de indieners der motie bekend mag worden verondersteld;

Overwegende: dat de Gezaghebber aan de indieners der motie duidelijk te verstaan heeft gegeven, dat de motie, gezien in het licht van opmerkingen, bij een voorlopig verslag gemaakt, prematuur moet worden geacht, aangezien immers bij de behandeling van de begroting in haar eindstadium, andere geluiden zouden kunnen worden gehoord;

Overwegende: dat niettegenstaande deze van goed inzicht getuigende opmerking van de heer Gezaghebber, de motie werd doorgedrukt en dat direct na beëindiging der vergadering in een te voren opgesteld pamflet het aftreden van de gedeputeerden werd geëist;

Overwegende: dat naar het oordeel van onze Raad, uit deze gebrekkige kennis van de Eilandenregeling getuigende motie, de gedeputeerden geen enkele verplichting oplegt; integendeel dat deze een prikkel dient voort te gaan met hun grootste taak, het dienen van Land en volk in de meest uitgebreide zin van het woord;

Overwegende: dat de Raad van de Bonairiaanse Democratische Partij, vertegenwoordigende, niet minder dan 85% van het Bonairiaanse kiezerskorps, zich volledig achter de gedeputeerden stellen en goedkeuring hechten aan de tot heden door hen gevoerde beleid, zodat de door de oppositieleden aangenomen motie, in dit licht bezien, niet anders dan als propaganda-stunt moet worden beschouwd, ingesteld om de politieke rust, welke sinds het optreden van het huidige Bestuurscollege was ingetreden, wederom te vertroebelen;

Overwegende: dat het volk van Bonaire na het bekend worden van deze motie, de wens te kennen heeft gegeven een massademonstratie te willen houden, maar dat de Raad van mening is, dat voor het bewaren van rust een dergelijke demonstratie niet opportuun moet worden geacht, doch dat een motie als thans aangenomen, de aangewezen weg is.

Besluiten: deze motie ter kennis van alle bevoegde instanties te brengen en gaan over tot de orde van de dag.

Kralendijk, 18 september 1957.

Namens de Partijraad: Paulus Frans, Alejandro Janga, Vicente Anthony, Bernardo Francees, Marco Janga, Antonio Crestian, Alexander Martis, Cerilio Emerenciana, Telmo Paula, Alberto Emerenciano, Silvano Cicilia, Lucio Silberie, Pablo Evertsz, P. R. Martis ...

RAPID J. C. handhaaft voorsprong en is nog steeds ONGESLAGEN

EINDHOVEN blijft teleurstellen

Rapid J.C. is na de zesde competitiedag nog steeds zonder verlies, of liever gezegd ongeslagen, want van de zes wedstrijden wisten de Limburgenaren er vijf te winnen en slechts één wedstrijd eindigde in een gelijkspel en wel de eerste competitiewedstrijd van dit seizoen tegen BVV, welke in een 2—2 gelijkspel eindigde. Ook gisteren werd de volle winst behaald, al ging dat tegen het „zwakke" Elinkwijk niet zo overtuigend. Met Piet Kraak in doel wisten de Utrechtenaren de balans lang gelijk te houden, maar de uiteindelijke winst ging toch naar de leiders, die bij het eindsignaal van de scheidsrechter met 2—1 gewonnen hadden: niet zo'n groot verschil dus tussen de nummers één en laatst. Maar intussen is de voorsprong van de zuidelijke leiders uitgegroeid tot twee winstpunten, want er vielen wederom enkele verrassingen te noteren.

Glorie kan toch gauw vergaan: Sparta, in de eerste vier weken ongenaakbaar en met trotse cijfers aan de kop, verliest nu achtereenvolgend van B.V.V. en N.A.C. Op eigen terrein gingen gisteren de Kasteelheren na enorm veel spanning en een opwindend voetbalduel met 0—1 ten onder tegen een N.A.C., dat dit jaar weer een ernstig woordje zal gaan meespreken — althans dat lijkt er momenteel wel wat op! Inmiddels zijn de Rotterdammers naar de vierde plaats afgezakt, waar zij nu staan alléén door hun iets beter doelgemiddelde, want Sportclub Enschedé, NAC, DOS hebben ook al acht winstpunten kunnen boeken.

ADO verloor niet, maar het ge-

lijke spel tegen Amsterdam valt toch wel iets tegen. De „Zwarte Schapen" hebben tot nu toe in deze pas begonnen competitie niet zo enorm veel gepresteerd en gezien de resultaten het vertoonde spel hadden wij de Hagenaars wel de volle winst toegedacht. Maar de Amsterdammers hebben hard gewerkt voor een zo goed mogelijk resultaat en daarin zijn ze dan ook geslaagd. De Hagenaars bezetten nu de tweede plaats met twee punten achterstand op de leiders, maar indien u de ranglijst even bekijkt, dan ziet u de vele concurrenten voor ADO's tweede plaats. GVAV blijft na de zo hoop gevende start sterk teleurstellen. In de eerste drie wedstrijden van deze competitie veroverden de Groningers vijf winstpunten en in de tweede helft werden alle drie wedstrijden verloren, een zeer mager resultaat derhalve. Gisteren moesten de Groningers naar Utrecht om in het Stadion de „Kanaries" te bevechten en de „Kanaries" bleken weer sterker te zijn: met een 2—4 nederlaag konden de noordelijken naar hun stad terugkeren. NAC en DOS lijken ons nu net twee ploegen, die menig kampioenspretendent of liever nu nog gezegd, gegadigden voor de eerste plaats lelijk de voet kunnen dwars zetten.

Blauw Wit kon het in het Olympisch Stadion niet tot nieuwe winst brengen. Van BVV werd na een spannende ontmoeting met 1—2 verloren, zodat de Amsterdammers nog steeds in de buurt van de onderste plaatsen blijven vertoeven. BVV begint nu tot de goede middenmoot te behoren en wij achten de wedstrijd van as. zondag voor ADO zeer zwaar. De Hagenaars moeten dan namelijk naar Den Bosch, het Stadion „De Vliert" en op eigen terrein is BVV momenteel zeer gevaarlijk, daar kan Sparta van meepraten.

Fortuna '54 schijnt nu het zoet van de overwinning weer geproefd te hebben. Na de overwinning van vorige week, werd nu te Maastricht MVV met dezelfde cijfers verslagen, waarmee ADO ook de meerderheid van de Fortunezen vorige week moest erkennen: 2—1. De wedstrijd van as. zondag tussen Fortuna '54 en Sportclub Enschedé is nu weer ineens in het middelpunt van de belangstelling komen te staan, een wedstrijd, die Abe Lenstra en zijn ploegmakkers nog lang niet gewonnen hebben. Het resultaat van gisteren echter was voor de Sportclub zeer bevredigend te noemen. Feijenoord werd met 2—4 verslagen en zo langzamerhand beginnen de Enschedeërs weer op de ranglijst te stijgen. Over het algemeen genomen zijn het weer de grote kanshebbers van vorig jaar, die nu ook weer langzaam maar zeker van zich laten horen. Ajax, bv., vorig seizoen Landskampioen, mag ook al niet mopperen, want door de 2—1 zege van gisteren bezetten de Ajaxieden nu de derde plaats. VVV '03, dat vorige zondag tegen PSV zo'n prima wedstrijd speelde en met 4—1 won, kon nu te Amsterdam tegen Ajax geen winst behalen.

Tot slot speelden PSV en NOAD te Eindhoven een 2—2 gelijk. Over deze uitslag kunnen de Tilburgenaren eerder tevreden zijn dan de Philipsploeg.

Het programma voor zondag as. luidt: **DOS — Rapid J.C.**, GVAV — Sparta, NAC — Blauw Wit, **BVV — ADO**, Amsterdam — MVV, **Fortuna '54 — Sportclub Enschedé**, Feijenoord — PSV, NOAD — Ajax en VVV '03 — Elinkwijk.

De ranglijst van de **ere-divisie** ziet er nu als volgt uit:

Rapid J.C.	6	11	15— 7
ADO	6	9	18—11
Ajax	6	8	14— 5
Sparta	6	8	19—11
Sportclub Enschedé	6	8	18—12
NAC	6	8	12— 8
DOS	6	8	11—11
BVV	6	6	14—13
MVV	6	6	12—12
Feijenoord	6	5	17—20
Fortuna '54	6	5	9—11
GVAV	6	5	11—14
PSV	6	5	11—15
VVV '03	6	4	7— 8
Amsterdam	6	4	9—15
Blauw Wit	6	3	9—13
NOAD	6	3	9—18
Elinkwijk	6	2	5—16

In de **eerste divisie A** schijnt Willem II het van de uit-wedstrijden te moeten hebben, want gisteren tegen SVV uit Schiedam werd niet de volle winst behaald, met een 1—1 gelijkspel moesten de Tricoloren genoegen nemen, die hierdoor op de zesde plaats nu staan. Keurig werk deed RBC door het sterke AGOVV een gelijkspel af te dwingen, maar ook de resultaten van De Graafschap blijven de volle aandacht eisen: nu was Vitesse het slachtoffer en wel met 1—3 verloren de Arnhemmers.

De leiding hebben hier:

AGOVV	4	6	6— 1
De Graafschap	4	6	12— 6
DWS	4	6	11— 8
DFC	4	6	10— 8
SVV	3	5	4— 1

De **eerste divisie B** gaf toch wel een kleine verrassing te zien. RCH, dat tot nog toe zeer povere resultaten wist te behalen, veroverde nu te Leeuwarden op de leiders een winstpunt: met 1—1 gelijk gespeeld, keurig werk van Racing. Eindhoven doet nog lang niet mee in het koor der groten en er zal heel wat moeten veranderen in de Eindhovenploeg, wil men dit jaar het verloren terrein kunnen heroveren. Sittardia blijft winnen en zijn ook nog ongeslagen. Gisteren werd op eigen terrein van Fortuna uit Vlaardingen met forse cijfers gewonnen (4—0). De kopgroep ziet er nu als volgt uit:

Leeuwarden	4	7	13— 5
Sittardia	4	7	13— 5
Limburgia	4	7	11— 5
S.H.S.	5	7	19—14

„Stimulans" - beker" was geen stimulans

Voetbal in mineur door slecht spel en onzekere arbiters

Zowel Subt—Sithoc als J. Holland—J. Colombia niet ten einde gespeeld

Willemstad. — De twee wedstrijden, die gistermiddag in het Rifstadion werden gespeeld om de Stimulans-beker, hebben er zeker niet toe bijgedragen iets aangaande voetbal te stimuleren en hebben dus helemaal niet aan het gestelde doel beantwoord.

De eerste wedstrijd stond op laag peil, met zowel Subt als Sithoc slecht spelend, terwijl ook de leiding van de heer Guillermo veel te wensen overliet. De kampioenen van Subt begingen even voor het einde de onsportiviteit het terrein te verlaten, hetgeen aan het geheel nog een donkerder tint gaf.

En indien men zou denken, dat de tweede wedstrijd misschien iets beter voetbal te zien had gegeven, dan komt men bedrogen uit.

Na een vijftiental minuten gespeeld te hebben, besloot scheidsrechter Martis die naar wij menen nu wel het record van afgebroken wedstrijden op zijn naam heeft staan, de wedstrijd af. Het publiek kon onverrichterzake naar huis terugkeren, ja onverrichterzake, want voetbal was er deze zondag zeker niet te zien.

Subt — Sithoc 1—1

Na een kleine vijftien minuten spelen, was het de kleine watervlugge Tielman, die Polinet het nakijken gaf. Uit een voorzet van rechtsbuiten Heiliger, kwam hij in het bezit van het leer, dat hij tussen de twee Sithoc-backs in doel deponeerde. Het was geen harde of gevaarlijke bal, doch voor Polinet scheen het schot wel te onverwacht. Hij reageerde maar amper, ofschoon de bal toch dicht langs hem heen ging.

Subt, gestimuleerd door dit onverwachte succes begon met een regen van aanvallen op de Sithoc-veste en geholpen door de sterke wind, die deze middag op het veld stond, kwamen er veel Blauw-gele aanvallen. Het schieten van de kampioenen was echter niet zuiver genoeg, anders had men zeker meer kunnen doelpunten, aangezien de Sithoc achterhoede gedurende deze periode erg onzeker optrad.

Dat Subt niet meer tot doelpunten is gekomen heeft Sithoc vooral te danken aan haar actieve achterspeler Sambo, die onvermoeibaar aanval op aanval van Subt wist te keren. Het spel van Sambo was werkelijk af en het moet gezegd worden, dat zij in de wedstrijd van gisteren zeker heeft uitgeblonken.

Met de score 1-0 kwam de pauze. Na de rust ging Sithoc een beetje van de wind profiteren en men probeerde het met verre schoten. In de elfde minuut van de wedstrijd ontstond er een botsing tussen Giribaldi en back Sambo, hetgeen voor Giribaldi noodlottig uitkwam. Hij kreeg een snede aan het hoofd en moest per ambulance het veld verlaten. Ofschoon hij veel bloed verloor, kon hij na door de dokter te zijn behandeld weer naar het stadion terugkeren en behoefde niet in het hospitaal te blijven.

Bij een aanval van Subt, was het Polinet, die wonderlijk redding wist te brengen door een tijgersprong op de bal. Het gevaar was nu gekeerd en het College ging weer tot de aanval over. Een corner was het gevolg van een zware druk van Sithoc op het Blauw-gele heiligdom. Het schot kwam ver naar voren en wel naar Testing, die onmiddellijk inschoot doch de bal ketste tegen de lat, er volgde een schermutseling voor het Subt-doel, doch zonder resultaat. Even leek het alsof de bal zou worden weggespeeld, doch Bibiana kwam in het bezit van het leer en na enige spelers te hebben omspeeld wilde hij inschieten, doch Bibiana stond offside volgens scheidsrechter Rosario. Zelfs de aanhangers van Subt op de tribune waren het niet met deze beslissing eens en een gejauw was het gevolg van deze aanvechtbare waarneming. Sithoc had een prachtkans verloren, die bijna zeker in een doelpunt zou zijn omgezet. Even later een bal van Comenencia, die echter te zacht werd geschoten waardoor de Subt-keeper kalm kon ingrijpen. Weer kregen de Roden een corner te nemen. Het werd een schermutseling voor het doel van de kampioenen en toen Kwidama de bal in zijn bezit kreeg, werd hij op ongeoorloofde wijze hiervan af gehouden en wel in het strafschopgebied. Scheidsrechter Rosario constateerde niets en liet gewoon doorspelen.

Ongeveer vijf minuten voor het einde maakte de Subt-keeper bij een schot van Sithoc de fout om met de benen naar voren hoog opspringend de bal te vangen. Voor scheidsrechter Rosario was dit aanleiding om een penalty toe te kennen. De spelers van Subt verlieten het veld na heftig geprotesteerd te hebben en de bal buiten de stadionmuren te hebben geschopt. De Sithoc-spelers schaarden zich nu rond het penalty-stipje en Boy Sambo voltrok het vonnis in open doel schietend. Stand 1-1. Inderdaad was de straf van scheidsrechter Rosario voor Subt zeer hard, ofschoon zij toch wel reglementair verantwoord is.

J. Holland — J. Colombia

Niettegenstaande het late aanvangsuur van de wedstrijd Jong-Holland — Jong-Colombia, besloot het publiek toch maar te blijven zitten, teneinde tenminste iets van voetbal te kunnen zien. Ook thans werd het publiek echter teleurgesteld en deze keer niet door de spelers doch door de scheidsrechter.

Scheidsrechter Martis vond dat het publiek aan de eerste wedstrijd genoeg had en na een korte speeltijd van misschien vijftien minuten floot hij af.

Bij het nemen van een free-kick draaide Martis even de bal de rug toe, waardoor een der Jong-Colombianen de kans kreeg de bal van plaats te veranderen. Martis zag dit echter en wees de speler het veld uit. Deze wilde hieraan geen gehoor geven met als gevolg dat scheidsrechter Martis honderden voetballiefhebbers naar huis liet gaan met ontevreden gezichten en met de vaste voornemen om nooit meer naar een voetbalwedstrijd te komen kijken.

Wij zijn net eens met het streng optreden door een scheidsrechter, doch het optreden van scheidsrechter Martis van gisteravond was al te bar. Wij begrijpen niet hoe hij er toe is gekomen het spel te stoppen. Ook geven wij de C.V.B. in overweging de scheidsrechterkwestie eens goed onder de loupe te nemen, aangezien wij wel onze nationale ploegen kunnen gaan trainen, doch indien de scheidsrechters nu de zaak voor de C.V.B. verknoeien, dan zijn wij nog even ver van huis. Een spoedige oplossing is hoogst nodig.

Ghana weigert toegang aan Londens advocaat

Londen. — De regering van Ghana heeft de toegang tot het land verboden aan de Londense advocaat Christopher Shawcross (broer van de voormalige minister van handel sir Hartley Shawcross) die wilde optreden als verdediger van de Britse journalist Ian Colvin correspondent van de Daily Telegraph. Colvin is door de justitie in Ghana beschuldigd van belediging van de overheid. De Britse hoge commissaris te Accra heeft om opheldering over dit geval gevraagd en de Britse regering heeft nu een nota van de regering van Ghana ontvangen, waarvan de inhoud bestudeerd wordt.

Ian Colvin, die thans in Nigeria vertoeft, had een oproep gekregen om voor de rechter in Ghana te verschijnen. Zijn direktie heeft hem nu order gegeven niet naar Ghana terug te keren zo de maatregel tegen zijn verdediger niet wordt herroepen. Christopher Shawcross verblijft eveneens in Nigeria. Hij zou ook optreden voor de twee Mohammedaanse leiders, die uit het land zijn gezet.

Wereldbank en Internat. Monetair Fonds

Washington. — In de slotzitting van de jaarvergadering van de wereldbank en het internationale monetaire fonds is besloten de jaarvergadering het volgend jaar te New Delhi te houden.

Libye, Malakka, Marokko en Tunesië werden toegelaten als nieuwe leden, de beide instellingen hebben thans 68 leden.

Maritieme samenwerking tussen Engeland en Z.-Afrika

Pretoria. — Volgens welingelichte kringen in Pretoria is tussen Zuid-Afrika en Engeland overeenstemming bereikt inzake een nauwere maritieme samenwerking, speciaal bericht op de bescherming van de vitale scheepvaartroutes langs de oostkust van zuidelijk Afrika. Engeland zal in versneld tempo medewerken aan de opbouw van de Zuidafrikaanse oorlogsvloot en Zuid-Afrika zal een aanzienlijk hoger bedrag voteren dan de NAƒ 200 miljoen bestemd voor het huidige vlootprogramma.

De beide landen zullen waar mogelijk samenwerken bij de bouw van gemeenschappelijke vlootbases langs de oostkust van zuidelijk afrika en een gezamenlijk defensiebeleid ontwerpen tegen de bedreiging van deze scheepvaartroute door lange-afstand duikboten.

Hogere representatie-vergoeding voor Commissarissen der Koningin

Op het ministerie van binnenlandse zaken is een onderzoek gaande naar de wenselijkheid van een verhoging van de representatievergoeding voor commissarissen der koningin. In afwachting van de uitslag van dit onderzoek is de daarvoor bestemde post op de begroting verhoogd.

Malakka. — Te Portswettenham (Malakka) zal een moderne vlootbasis gebouwd worden, zo heeft de premier van het onlangs onafhankelijk geworden Malakka, Abdoel Rahman, in een rede verklaard.

(Voor SPORT zie ook pag. 3)

Cricket: BRITISCH CONSUL CUP

Pas zevende bal in laatste over besliste over lot van Asiento

Nieuwpoort met topscorers Forndran en Hick zegevierend uit de strijd

Rust en Burgh. — De cricketmatches tussen Asiento en Nieuwpoort, hoe dikwijls zij ook gespeeld worden tussen dezelfde mensen, blijven eigenlijk toch immer spannend en de uitslagen zijn bijna nooit te voorspellen. Het is al zo vele malen gebeurd, dat een schijnbaar gewonnen wedstrijd nog in de laatste minuten verkeerde in een nederlaag. Meermalen moest aan beide zijden redding gebracht worden door de zg. niet- cricketers, want men moet wel heel wat jaartjes cricketen, voor men in deze kringen als een „cricketer" beschouwd kan worden. Als dan de „cricketers" het er bij hadden laten liggen en op de eerste of tweede bal uit gingen, was het een of meer van de jeugdige knapen, die de eer van zijn club redde.

De zaterdagmiddag om de British Consul Cup gespeelde wedstrijd tussen Nieuwpoort en All-Asiento was weer zo'n voorbeeld van een kansloos uitziende wedstrijd voor Asiento, die echter tot de laatste bal de toeschouwers aan hun stoelen gekleefd liet, pas de zevende bal in de laatste over besliste over het lot van Asiento.

Op het veld van Rust en Burgh won Nieuwpoort de tossen en stuurde Asiento de brandende zon in om te fielden. Forndran en Mezas openden voor hun club en scoorden er van de aanvang af al lustig op los. Zij nam af en toe wel eens veel risico's maar Asiento's fielden liep nog niet zo best en zo ontkwamen zij enkele malen aan een run-out. Hier en daar werd ook wel eens een vangballetje gemist, hoewel het geen gemakkelijke waren.

Nadat het derde wicket op 73 runs was gevallen, viel het vijfde pas op een score van 144 runs. In de 25e en laatste over viel eindelijk het laatste wicket, topscorers waren Forndran met 40 (7x4) en Hick 36 (2x6 en 4x4).

Na de thee stond Asiento voor de niet eenvoudige taak om de totaalscore van Nieuwpoort van 163 runs te evenaren of te verbeteren en het zag er zeer zeker niet naar uit, dat dit zou gelukken, toen in de eerste 3 overs al de wickets van captain Chamberlin en Schuytvlot vielen voor 6 runs.

Plantz echter, die samen met Chamberlin had geopend, hield de lamp brandende en tegen zijn gewoonte in, startte hij al snel met scoren en in het begin alleen nog enen en tweeën, maar al gauw had hij een gaatje in het veld gevonden, waarlangs de slagen voor vier konden lopen. Uiteindelijk spaarde hij zoveel runs bijeen, dat de scorer geen regeltjes genoeg had in het boek. In de laatste overs moest hij trachten de zaak te forceren, waardoor behalve zijn eigen wicket ook dat van enkele van zijn collega's viel. Met een prachtige 75 (10x4) gescoord in anderhalf uur was hij de grote man van de middag.

Een vergelijkbare prestatie werd geleverd door Metz, die tot de niet cricketers behorende, er toch maar even 24 runs (4x4) uitrammelde in verbazend korte tijd. Ook De Riggs en E. Chundro kwamen nog in de dubbele cijfers, maar de staart had minder succes, ook al door het vele risico, dat deze minder ervaren cricketers moesten lopen om de paar runs, die Asiento nog restten voor een overwinning, bij elkaar te slaan. Hierin is uiteindelijk Asiento niet geslaagd en het begon al aardig donker te worden, toen de umpires de stumps trokken op een score van 158 runs all-out. Nieuwpoort, dat momenteel nogal wat spelers op de ziekenlijst en met verlof heeft, was versterkt met Guillan, die zowel bowlend als battend een uitstekende dag had, en met Jeffers en Caraciollo. Asiento miste Jordan, Haddaway en Dare (spinbowler), waardoor de aanval teveel aan kracht verloor.

NIEUWPOORT

Batsmen	runs	how out	bowler
Forndran	40	bowled	E. Chundro
Mezas	8	bowled	E. Chundro
Brown	12	bowled	E. Chundro
Hick	36	caught Brown	Wille
De Haan	1	cought E. Chundro	Brown
Caraciollo	12	bowled	Wille
Guillan	17	l.b.w.	E. Chundro
Herding	11	stumped w.k.	E. Chundro
Jeffers	9	not out	
Cooper	2	caught Brown	De Riggs
Baguley	5	caught Brown	De Riggs
	153		
Mr. Extra	10		
	163		

Bowling:

Hick	52 runs voor 2 wickets,	average 26.00
Forndran	31 runs voor 1 wicket,	average 31.00
Baguley	25 runs voor 2 wickets,	average 12,50
Jeffers	26 runs voor 0 wickets,	
Guillan	9 runs voor 3 wickets,	average 3,00

ASIENTO

Batsmen	runs	how out	bowler
Chamberlin	1	bowled	Forndran
Plantz	75	caught Guillan	Baguley
Schuytvlot	1	caught Mezas	Hick
Metz	24	bowled	Hick
E. Chundro	21	caught Brown	Baguley
De Riggs	16	caught Jeffers	Guillan
Brown	3	run out	
Bloemendaal	1	run out	
Harteloh	0	bowled	Guillan
Wille	0	caught De Haan	Guillan
Van Leeuwen	1	not out	
	143		
Mr. Extra	15		
	158		

Bowling:

De Riggs	52 runs voor 2 wickets,	average 26,00
E. Chundro	51 runs voor 5 wickets,	average 10,20
Brown	31 runs voor 1 wicket,	average 31,00
Wille	19 runs voor 2 wickets,	average 9,50

KNVB-uitslagen

Betaald voetbal

Ere-divisie: DOS — GVAV 4—2, Sparta — NAC 0—1, Blauw Wit — BVV 1—2; ADO — Amsterdam 3—3, MVV — Fortuna 1—2; Sportclub Enschedé — Feijenoord 4—2; PSV — NOAD 2—2; Ajax — VVV 2—1; Rapid J.C. — Elinkwijk 2—1.

Eerste divisie A: HVS — Alkmaar 2—2; VSV — Roda Sport afgelast; RBC — AGOVV 0—0; De Graafschap — Vitesse 3—1; Volendam — Helmond 1—2; Excelsior — DFC 1—4; Willem II — SVV 1—1.

Eerste divisie B: Hermes DVS — De Volewijckers 2—0; Limburgia — Eindhoven 2—1; Helmondia '55 — Rigtersbleek 3—0; Wageningen — Scheveningen/Holland Sport 2—2; Leeuwarden — RCH 1—1; Haarlem — Stormvogels 1—3; Xerxes — KFC 0—2; Sittardia — Fortuna (Vl.) 4—0.

Tweede divisie A: ZFC — EBOH 2—0; Emma — De Valk 1—1; UVS — DOSKO 2—2; Wilhelmina — Hilversum 1—1; Baronie — Zeist 5—3; ONA — DHC 3—2; 't Gooi — Longa 2—1.

Tweede divisie B: PEC — Enschedese Boys 3—1; Zwartemeer — Heerenveen 2—1; Rheden — Oldenzaal 5—1; Go Ahead — Tubantia 1—1; Veendam — NEC 2—1; Oosterparkers — Be Quick 0—2.

Amateurs

Eerste klasse A: Quick — Zeeburgia 2—1; Unitas — Gouda 0—0; UVV — VSC 1—2; CVV — FRC afgelast; DWV — Velox 1—0; DCG — OSV 1—3.

Eerste klasse B: WVC — Achilles 2—1; Be Quick (Z) — WVV 2—3; Quick (N) — Borne 4—1; Robur et Velocitas — Zwaagwesteinde 4—2; ZAC — Hengelo 2—6; Sneek — Quick '20 5—2.

Eerste klasse C: Vlissingen — Kimbria 5—0; Maurits — Brabantia 2—1; Valkenswaard — Boxtel 3—2; De Spechten — MOC '17 3—0; Roermond — Heer afgelast.